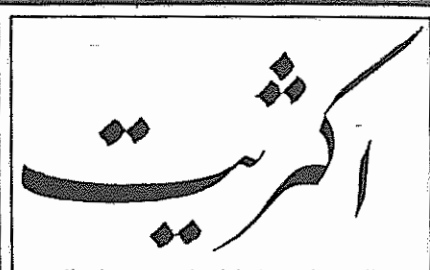

حرکت اعتراضی پیروزمند کارگران کارخانه پارس متال

جای خود را دارند. وقتی کارخانه دارای "واحد - راست" باشد، وقتی دارای ارکان جاسوسی به نام "انجمن اسلامی" باشد طبیعتاً زندان نیز لازم دارد. اخیراً حرکت قاطع کارگران کارخانه پارس متال در یکی از این زندان‌ها رابست. قبل از این که به شرح ماقع بپردازیم، لازم است ببینیم چه مسائلی تدابیر امنیتی شدید در حد تشکیل یک زندان را در این کارخانه ضروری ساخته بوده است. در این کارخانه میزان ناراضیاتی بالاست. بقیه در صفحه ۹

در جمهوری اسلامی تنها به جای محصور و معینی مثل "اوین" زندان نمی‌گویند. اگر چنین بود تراکم زندانیان، این زندانهای رسمی را منفجر می‌ساخت. اکنون در دل زندان بزرگی به نام جمهوری اسلامی، هزاران زندان رسمی و غیر رسمی بر پا کرده‌اند. هر شهری بستگی به جمعیت خود و سطح جنبش در آن دارد. چند زندان است. هر کمیته و هر مرکز سپاهی نیز برای خود دارای یکی دو زندان اختصاصی است. اما همه اینها باز کفایت نمی‌کند قرار است هر واحد اداری و تولیدی از این نظر خود کفا شود. کارخانه‌ها بهر حال

نشریه سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) در خارج از کشور

دوشنبه ۴ آذر ۱۳۶۴ برابر ۲۵ نوامبر ۱۹۸۵
پهلو ۶۰ - ریال - سال دوم - شماره ۸۴

بزرگداشت یاد و راه جان باختگان فدایی

دبیرخانه کمیته مرکزی حزب کمونیست فرانسه در پیامی به این مراسم که به امضای رفیق گاستون پلی سونیه دبیر کمیته مرکزی رسیده بود، همبستگی خود را با خلق ایران با نیروهای دمکراتیک ایرانی و با سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) مورد تأکید مبدد قرار داد. پیامهای دیگری نیز در این مراسم دریافت شد. شرکت کنندگان فرانسوی طوماری را در محکومیت رژیم خمینی و اعتراض به اعدام فدائیان، امضا کردند.

آلمان فدرال

مراسم بزرگداشت شهادت قهرمانانه رفقا محمد رضا غریبی، عضو مشاور هیات سیاسی کمیته مرکزی، رضی الدین تابان عضو مشاور کمیته مرکزی و جهانگیر بیتاجی مسئول انتشارات سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) در روز ۲۵ آبانماه در شهر پوخوم آلمان فدرال برگزار شد. صدها تن شرکت کننده در این بقیه در صفحه ۲

به دعوت نمایندگی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) در اروپا، جلساتی در گرامیداشت فدائیان خلق، رفقا: محمد رضا غریبی، رضی الدین تابان، جهانگیر بیتاجی و... در فرانسه و آلمان برگزار گردید.

فرانسه

روز جمعه ۲۴ آبانماه در پاریس، در جلسه بزرگداشت یاد و راه فدائیان شهیدی که اخیراً توسط رژیم خمینی به خون غلتیدند جمعی کثیری شرکت کردند و ضمن ایراز انزجار شدید نسبت به جمهوری اسلامی با آلمان و الای انقلابیون شهید تجدید پیمان نمودند.

رفیق مهدی فتاحیور عضو هیات سیاسی کمیته مرکزی و نماینده سازمان در اروپا نیز در این مراسم حضور یافت و ملی سخنانی، خاطره تابناک قهرمانان به خون خفته خلق را گرامی داشت.

در مراسم پاریس، به یاد حماسه مقاومت و تهرمانی فدائیان، چند قطعه شعر قرائت شد. گوشه‌هایی از زندگی رفقای شهید، در سخنان چند تن از سخنرانان بازتاب یافت. در این سخنان نقش حیاتی و سرنوشت ساز رفیق غریبی در حفظ تشکیلات سازمان پس از ضربات سال ۱۳۵۵، روحیه رزمجویانه و شستی ناپذیر رفیق رضی و دلوری‌هایی او و کار ستمین و دشوار اداره انتشارات سازمان که بر دوش رفیق جهانگیر بیتاجی قرار داشت مورد تأکید قرار گرفت.

در این شماره:

* دیدار رهبران اتحاد شوروی و آمریکا در ژنو

در صفحه ۱۰

* نگاهی به بازگانی خارجی جمهوری اسلامی

بخش دوم در صفحه ۲

* طایفه دزدان پسر سرفره رنگین ولایت فقیه

در صفحه آخر

* اینها با چه وقاحتی دروغ می‌گویند

در صفحه ۸

درد مردم را می‌گویند

اما سنگ خود را به سینه می‌زنند.

در یکی دو هفته اخیر وضعیت اسفبار بهداشتی و درمانی مردم در نشریات رژیم امکان بازتاب یافته و اینجا و آنجا می‌توان شاهد درج گوشه‌هایی از رنج مردم در این زمینه بود. نحوه پرداخت این مقالات هدف معینی را دنبال می‌کند. تلاش می‌شود اینگونه رانمود شود که نایب‌امانیهای درمانی و بهداشتی بر عهده پزشکان و ناشی از زیاده طلبی آنان است. در این میان نوک تیز حمله نیز متوجه سازمان نظام پزشکی است. این حملات بر زمینه درگیری حاد صورت می‌گیرد که بین وزیر بهداشت و درمان و انجمنهای اسلامی مجتمع‌های پزشکی از یکسو و سازمان نظام پزشکی، از سوی دیگر جریان دارد.

مدتی پیش از سوی انجمن اسلامی پزشکی ایران کتابی منتشر شد که در آن دست اندرکاران و مسئولین کنونی نظام پزشکی مورد حمله قرار گرفتند. در مقابل سازمان نظام پزشکی نیز علیه منتقدان این بقیه در صفحه ۸

آمریکای لاتین، در پیکار علیه امپریالیسم و دیکتاتوری

سه مصاحبه "اکثریت" با سه نفر از اعضای کمیته مرکزی احزاب کمونیست شیلی، پاراگوئه و برزیل

تاکتیک‌های امپریالیسم تحولی تصمیمی است که ایالات متحده با ناخشنودی فراوان به آن تن داده است. این که روند تازه و جلوه‌های متنوع آن تاجه حد برای مبارزه مردم دستاورد محسوب شده و روی ادامه این مبارزه چه تأثیری به جامی گذارد نیاز به برخورد مشخص در مورد تک تک کشورهای متأثر از این روند دارد.

دیکتاتورهای نظامی، در برابر روند تازه تاب مقاومت ندارند. مبارزه خلق همه این رژیم‌ها را به سختی متزلزل ساخته و دیری نخواهد پایید که مهمترین شاخص این گونه حکومت‌ها که دیکتاتوری ژنرال پیرونده در شیلی است نیز برچیده شود. آمریکای لاتین دیگر دارای با مسائل نوینی مواجه می‌شود که با مسائل گذشته تمایزات مشخصی دارند. ما در این شماره سه مصاحبه‌ای را که با سه نفر از اعضای کمیته مرکزی سه حزب کمونیست شیلی، پاراگوئه و برزیل به عمل آورده‌ایم، به چاپ می‌رسانیم. اطلاعات مشخصی که در این مصاحبه‌ها بیان گردیدند، همراه با احکامی که کمابیش قابل تعمیم در کل منطقه می‌باشند، اجازه می‌دهند درک دقیقتری از وضعیت کنونی منطقه متلاطم آمریکای لاتین داشته باشیم. در صفحه ۷

آمریکای لاتین پیکار بی‌امانی را علیه امپریالیسم و دیکتاتوری پیش می‌برد. امپریالیسم آمریکا دیگر نمی‌تواند همچون دهه‌های پیش در آمریکای لاتین ترکانازی کند. با انقلاب کوبا بر دیواری که از زمان دکترین مونرو به سوی ایالات متحده حول آمریکای لاتین کشیده شده بود، شکاف عمیقی افتاد و بعد از آن ترک‌ها عمیقتر و عمیقتر شدند. عصر نوین حضور خود را در "منطقه قرق شده" و "حیط خلوت" امپریالیسم آمریکا نیز به اثبات رساند.

اکنون مبارزه سرتاسری و سرخشانه خلق‌های آمریکای لاتین، امپریالیسم را به تن در دادن به روندهای جدیدی مجبور ساخته است. نباید پنداشت که روند جایگزینی رژیم‌های غیر نظامی به جای حکومت ژنرال‌ها ناشی از حیل‌گری و عاقبت اندیشی امپریالیسم آمریکاست.

بی‌گمان امپریالیسم از هر لحاظ مکار است اما این امر در درجه نخست محصول یک دور از مبارزات سرخشانه مردم آمریکای لاتین است. حتی در کشورهایی که ایالات متحده مشخصاً به عروسک‌های خود لباس سیویل می‌پوشاند، تحول تازه در

پیروزی مبارزه خلق در راه سرنوشتی رژیم جمهوری اسلامی!

تظاهرات در منچستر علیه جمهوری اسلامی

اعتراضی، همبستگی خود را با فدائیان خلق اعلام نمودند. از آن میان می‌توان از حزب کمونیست بریتانیا - منطقه شمال غرب، اتحادیه سراسری دانشجویان - اسکاتلند، سازمان سودانی‌های مرقی بریتانیا و ایرلند و انجمن دانشجویان عراقی مقیم بریتانیا نام برد.

خلق ایران (اکثریت) - بریتانیا در ابراز انزجار از اعمال جنایتکارانه رژیم خمینی قرائت گردید که مورد توجه شرکت کنندگان قرار گرفت. ۲۴ اتحادیه، سازمان و انجمن دانشجویی و ... در بریتانیا با ارسال پیام و یا شرکت در این حرکت

روز پنجشنبه ۱۶ آبان بنا به دعوت جوانان فدایی خلق ایران (اکثریت) - بریتانیا تظاهراتی در شهر منچستر برای اعتراض به اعدام فدائیان اسیر ترتیب یافت. تظاهر کنندگان با مشت‌های کمره کرده و حمل پلاکارتهایی مبنی بر اعلام خبر شهادت رفقا غیرایی، تابان و بهنجایی و تصاویر رفیق لطفی، در خیابان‌های منچستر به حرکت درآمده، به سوی کنسولگری رژیم خمینی رفتند.

شعارهای کوبنده مرگ بر خمینی، جلاده، خمینی، خمینی، مرگ به نیرنگ تو، خون جوانان ما می‌چکد از چفت تو، سراسر فضاں مقابل کنسولگری را فراگرفت.

خبرنگاران و عکاسان متعددی از جمله خبرنگار روزنامه "مورنینگ استار"، از این تظاهرات عکس و گزارش تهیه نمودند. همچنین قنصل‌های از طرف جوانان فدایی

بزرگداشت یاد و راه جان‌باختگان فدایی

بقیه از صفحه اول
جلسه خاطره
این رزم آوران راه آزادی و بهروزی، مردم ایران را کرامی داشتند. فضای حاکم بر مراسم، آکنده از نفرت عمیق از رژیم ددمنش جمهوری اسلامی و عزم راسخ برای مبارزه در راه سرنگونی این رژیم و تحقق صلح، آزادی، استقلال و عدالت اجتماعی در میهنمان بود.

رفیق فتاپور عضو هیات سیاسی کمیته مرکزی سازمان نیز در این مراسم حضور داشت و سخنان کوتاهی در مورد این رفقای شهید ایراد کرد.

در طی مراسم چند قطعه شعر خوانده شد و گوشه‌هایی از زندگی رفقای شهید محمد رضا غبرایی، رضی‌الدین تابان و جهانگیر بهنجایی توسط یکی از همزمان آنها بیان گردید. پخش نوار شعر شکنجه‌گاه با صدای دلنشین رفیق شهید مرتضی میثمی همگان را شیدا تکان داد بیان شعری پیروزی یک انقلابی اسیر بر شکنجه‌گر، از زبان کسی که با جان خویش آنرا عینیت داده بود سترگی مبارزه قهرمانانه فدائیان در بند را تجسم زنده‌ای بخشید.

در پایان مراسم دریافت پیام حزب کمونیست آلمان - ایالت هسن، حزب کمونیست آلمان - کلن حزب کمونیست آلمان - مونشن کلادباخ و هیات رئیس اتحادیه ضد فاشیست‌ها که در طول مراسم دریافت شده بود اعلام شد. حضار با خواندن سرود انترناسیونال پیوند خود را با جنبش پر صلابت کارگران و زحمتکشان سراسر جهان مورد تاکید مجدد قرار دادند.

پیام حزب کمونیست فرانسه

به مناسبت میتینگی که سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) به خاطر بزرگداشت یاد رهبران و اعضای سازمان که قربانی سرکوبگری خونین رژیم تهران شده‌اند، حزب کمونیست فرانسه همبستگی خود را با خلق ایران، با نیروهای دمکرات ایرانی و با سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) تأیید مجدد می‌کند.

سرکونی دیکتاتوری سلطنتی شاه ایران در سال ۱۹۷۹، امید بزرگی را بوجود آورده بود که امروز عمیقاً به یاس تبدیل شده است. وعده به دمکراسی فراموش شده است. جنگ و وحشتناک و بی‌معنایی نیز به مصائب خلق ایران و همچنین عراق افزوده شده است.

کمونیست‌های فرانسه در راه صلح، همبستگی بین خلقها و احترام به حقوق بشر مبارزه می‌کنند. آنها خود را در کنار شما می‌یابند و به شجاعت همه کسانی که در کشور شما در راه آزادی، ترقی اجتماعی و صلح بین عراق و ایران مبارزه می‌کنند، دود می‌فرستد.

کاستون پلی سوئیس
کمیته مرکزی حزب کمونیست فرانسه

رژیم منفور خمینی، آماج خشم نیروهای آزادیخواه

دانمارک

گروه پارلمانی حزب سوسیالیست مردمی در نامه‌ای به فقیر جمهوری اسلامی در دانمارک، تخریاتی عمیق خود را نسبت به خفگی که جان رفیق لطفی و دیگر فدائیان و مبارزین اسیر را تهدید می‌کند ابراز نموده، می‌نویسد: "ما به شدت با اعمال مجازات زندان، شکنجه و اعدام به عنوان شیوه‌ای در مبارزه با نیروهای سیاسی مخالف هستیم. و مصرأ خواستاریم که دولت شما اجرای احکام اعدام را به طور کلی متوقف سازد."

اتحادیه‌های یاد شده رژیم ددمنش خمینی را بخاطر "اعدام، شکنجه، زشتی کردن مخالفان سیاسی" و اجرای "سیاست ترور و اختناق در ایران" قویاً محکوم نموده، همبستگی خود را با فدائیان دربند اعلام کردند.

* شورای شهر لیورپول و شورای شهر ادینبورو در نامه‌هایی به تاریخ ۱۵ آبان و ۱۵ آبان تیر باران عده‌ای از رهبران و کادرهای سازمان ما و دیگر سازمان‌های انقلابی ایران را محکوم نموده و خواهان "قطع شکنجه و اعدام مخالفین" در ایران شدند.

اعتراض نیروهای آزادیخواه جهان علیه شکنجه و اعدام فدائیان خلق همچنان ادامه دارد.

بریتانیا

* از سوی اتحادیه کارکنان خدمات اجتماعی، اتحادیه دانشگاه استون بیرمینگهام، اتحادیه دانشگاه لیدز و نیز اتحادیه معلمان کالج در ولورهمپتون نامه‌هایی در اعتراض به اعدام فدائیان خلق و دیگر رزمندگان انقلابی، به سفارت جمهوری اسلامی در لندن ارسال گردید.

بازتاب اعدام فدائیان اسیر در مطبوعات پیشرو جهان

فرانسه

روزنامه پرتیراژ "اومانیته" ارکان حزب کمونیست فرانسه، در شماره‌های ۲۲ اکتبر و ۸ نوامبر خود اخباری پیرامون تیرباران رفقا غبرایی، تابان و بهنجایی و تعداد دیگری از اعضا و کادرهای قهرمان سازمان ما و دیگر نیروهای جنبش انقلابی ایران به چاپ رسانده است. اومانیته به پایمردی و مقاومت حماسی فدائیان شهید زیر شکنجه‌های وحشیانه زندانبانان رژیم خمینی

اشاره نموده و می‌نویسد: "هیچیک از اعدام‌ها رسماً اعلام نشد و هیچ‌گونه خبری نیز در مورد سرکشی فعالین و کادرهای دربند زندان‌های خمینی منتشر نشده است."

اتریش

روزنامه "صدای خلق" ارکان حزب کمونیست اتریش در شماره ۱۲ نوامبر خود به درج متن کامل بیانیه مطبوعاتی نمایندگان سازمان در اروپا در مورد تیرباران رفقا محمدرضا

غبرایی و جهانگیر بهنجایی مبادرت نمود.

ایرلند

"ایریش سوسیالیست" ارکان حزب کمونیست ایرلند، بخش‌هایی از اطلاعیه کمیته مرکزی سازمان ما درباره توطئه اعدام و کشتار رهبران زندانی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) را به چاپ رسانده و از بشریت ترقی‌خواه خواسته است که: "برای حفظ جان رفقای فدایی صدای اعتراضشان را ستر کنند."

نگاهی به بازرگانی خارجی جمهوری اسلامی

(بخش دوم)

سودها و عواید کلان انحصارات آلمان فدرال

در شماره گذشته، نمایی از کم و کیف بازرگانی خارجی جمهوری اسلامی و رونق موقت بازرگانی خارجی در سال ۶۲ که در پناه دلارهای نفتی حاصل آمده بود، ارائه گردید. در این بخش از مقاله، ضمن ارائه تسویری کلی از وضعیت بازرگانی خارجی جمهوری اسلامی پس از دوره کوتاه مدت رونق (در فاصله زمانی زمستان ۶۱ الی زمستان ۶۲)، به بررسی مناسبات تجاری جمهوری اسلامی و آلمان فدرال به عنوان یکی از عمده ترین صادرکنندگان کالا به ایران، مبادرت می ورزیم. لازم به اشاره است که در بحث دیگری از این مقاله، به کم و کیف و خامت ارزی جمهوری اسلامی و مشکلات و بی امدادهای آن خواهیم پرداخت.

زنگ خطر و ناقوس بحران

کاهش یکباره قیمت نفت در سال ۶۲، بزرگترین ضربه را بر بیکر اقتصادی جمهوری اسلامی وارد ساخت. سران رژیم که هنوز حلاوت درآمد کلان ارزی سال ۶۱-۶۲ را زیر زبان خود حس می کردند، به یکباره همه نقشه های خود را برآب دیدند. آن ها نه می توانستند و نه می خواستند که نشانه های این طوفان عظیم را باوردارند؛ سران رژیم خمینی در فضای آکنده از تخدیر ناشی از درآمد کلان سال ۶۲، بیشتر خوش داشتند تا تئوری ها و نظریات ابلهانه خود را انشوار کنند.

واقعیت این بود که در تمامی سال های اخیر میزان تقاضا برای نفت کشورهای عضو اوپک رو به کاهش نهاده بود. میزان نفت صادراتی اوپک که در سال ۱۳۵۸ بالغ بر ۴۷ درصد کل نفت مصرفی جهان بود، در فاصله کوتاهی، یعنی در سال ۱۳۶۰، به ۲۴ درصد کاهش یافت. امروزه از ۵۳ میلیون بشکه نفت مصرفی روزانه جهان، اوپک تنها ۱۶ میلیون بشکه سهمیه دارد. در چنین وضعیتی از بیای نفت نیز کاسته شد و قیمت نفت از هر بشکه ۲۴ دلار به هر بشکه ۲۹ دلار تنزل یافت.

کاهش تقاضا و بهای نفت در بازار جهانی، مشکلاتی جدی برای جمهوری اسلامی ببار آورد. برخی دیگرگونی ها در وضعیت جنگ ایران و عراق، مشکلات رژیم را افزونتر کرد. در زمستان سال ۶۲، ارتش عراق سیاست حمله به نفتکش ها و شناورها در حوزه آب های خلیج فارس را به کار گرفت. این حمله عراق و در پی آن حملات متعدد رژیم های هر دو طرف به

کشتی ها و نفتکش ها، باعث گسترش دامنه ناامنی در خلیج فارس گردید که این خود به معنای کاهش باز هم بیشتر میزان صادرات نفتی جمهوری اسلامی و افزایش نرخ بیمة و بیمه کشتی رانی در آب های خلیج فارس بود.

کمسیون معاملات دوجانبه

دشواری های اقتصادی ناشی از سقوط درآمدهای نفتی که از سال ۶۲ به طور جدی خود را نشان داد، باعث شد که سران حکومت، برای گرم نگاه داشتن جبهه های خونین جنگ و همچنین تأمین نیازهای انبوه ارزی، به چاره اندیشی بپردازند. چه رژیم برای واردات کالا، نیازمند آن بود که نفت بفروشد و فروش نفت هم بسیار دشوار شده بود. برای غلبه بر این دشواری رژیم بار دیگر کمسیون معاملات دوجانبه را فعال کرد. کمسیون معاملات دوجانبه (B.T.C)، که در زمان تحریم اقتصادی جمهوری اسلامی از سوی کشورهای غربی، ایجاد شده بود، نهادی است در نخست وزیری که از نمایندگان چند ارگان دولتی و از جمله وزارت بازرگانی، نخست وزیری، بانک مرکزی، وزارت صنایع (و بعدها وزارت صنایع سنگین) تشکیل یافت. این کمسیون، وظیفه بررسی معاملات

دوجانبه ایران و دیگر کشورها را برعهده داشت. براساس تصمیمات این کمسیون، جمهوری اسلامی باید تنها از کشورهایی کالا وارد نماید که در درجه نخست از ایران نفت خریداری کنند. وظایف اقتصادی این کمسیون بعدها کاهش یافت و در اوضاع بازرگانی سال های ۶۱ و ۶۲ کمترین نقش را برعهده داشت. اما در آذرماه سال ۶۲، این کمسیون مجدداً فعال شد.

کمسیون معاملات دوجانبه در دوره جدید فعالیت خود نه با مساله تحریم اقتصادی، بلکه با مساله بازاریابی نفت و تأمین ارز مورد نیاز

موازنه بازرگانی ایران و آلمان فدرال (واحد: میلیارد مارک)

سال	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲
واردات ایران از آلمان فدرال	۵/۱۹	۵/۷۶	۶/۲۵	۶/۷۷	۲/۲۵	۲/۷۳	۲/۶۴	۲/۴
صادرات ایران به آلمان فدرال	۲/۴۴	۴/۹۸	۴/۲۴	۴/۲۲	۴/۲۲	۳/۲۸	۱/۵۲	۱/۷۷
موازنه بازرگانی ایران	-۱/۵۵	-۱/۷۸	-۲/۰۱	-۲/۵۵	-۱/۸۸	-۱/۵۵	-۲/۱۳	-۳/۱۳

برای رژیم مواجه بود. این تمهید زمانی بکار گرفته شد که جمهوری اسلامی در عرصه اقتصاد به درماندگی نزدیک شده بود و امکان خاصه خرجی های سال گذشته از دست رفته بود. در سال های گذشته با گسترش بنشیندن به مناسبات ناعادلانه بازرگانی با انحصارات امپریالیستی درآمدهای نفتی کشور را چنان به تاراج داده بودند که دیگر کمتر ذخیره ای باقی مانده بود. مناسبات با انحصارات آلمان فدرال نمونه ای بارز از این مناسبات نابرابر است. ما به منظور شناخت نحوه مناسبات بازرگانی خارجی جمهوری اسلامی، بر روابط بازرگانی ایران و آلمان فدرال در سال های اخیر نظری می افکنیم:

سودها و عواید کلان

انحصارات آلمان فدرال

مناسبات بازرگانی جمهوری اسلامی و پیش از آن، حکومت شاه با آلمان فدرال، از ویژگی خاصی برخوردار است. ویژگی این مناسبات در دو وجه خود را می نمایاند: یکی در سهم کلان انحصارات آلمان فدرال در تأمین کالاهای وارداتی کشور و دیگری در یک طرفه بودن این مناسبات. وجه دوم مناسبات فی مابین ایران و آلمان فدرال، در زیر سایه

حکومت خمینی، بطرز فاحشی افزایش یافته است. به عبارت دیگر مناسبات آلمان فدرال با ایران، هیچ گاه در دوران معاصر چون سال های اخیر، یک طرفه و ناعادلانه نبوده است. موازنه بازرگانی جمهوری اسلامی با آلمان فدرال به استثناء سال های ۵۸ و ۵۹، به گونه ای شتابان، به سود آلمان فدرال و به زیان ملت ایران می باشد. در جدول این صفحه ارقام موازنه بازرگانی جمهوری اسلامی و آلمان فدرال را مشاهده می کنید که با استفاده از آمار مندرج در هفته نامه آلمانی اسپیکل و نشریه میدل ایست اکونومیکال دایجست تهیه شده است. همانگونه که از این جدول برمی آید، درآمد ارزی جمهوری اسلامی در دوره رونق کوتاه مدت، باعث اوج این عدم توازن گردید.

سودها و عواید کلان ناشی از فروش عظیم کالا به جمهوری اسلامی، آلمان فدرال را بران داشت تا برای سال های بعد نیز مقدمات این غارت را فراهم سازد. مناسبات بازرگانی آلمان فدرال و جمهوری اسلامی در فاصله زمانی شش ماهه زمستان ۶۲ و بهار ۶۳ (مطابق با شش ماه نخست سال ۸۴) همچنان یکطرفه به سود آلمان فدرال رقم می خورد. در این مدت، واردات جمهوری اسلامی از آلمان فدرال بالغ بر ۱/۱۸۹ میلیارد دلار بود، حال آنکه صادرات ایران به کشور فوق الذکر از حد ۲۶۲ میلیون دلار فراتر نرفت. در اول تابستان سال ۶۳، هانس دیتریش کشر، وزیر امور خارجه آلمان فدرال به ایران سفر کرد. مسافرت کشر برای آلمان فدرال و در کلیت خود برای غرب، دستاوردهای بزرگی را در بر داشت. همزمان با سفر وزیر امور خارجه آلمان فدرال، اعتبارات جدیدی برای خرید کالا از سوی حکام کشایش یافت. از سوی جمهوری اسلامی کمیته تجارت بر معاملات دوجانبه با آلمان فدرال فعال شد. در مقابل کنسرسیوم شرکت های تجاری آلمان فدرال اعم از شرکت های دولتی و خصوصی، نمایندگان خویش را برای مذاکره به ایران فرستادند.

ادامه دارد

استقلال، آزادی، عدالت اجتماعی

بودجه سال ۶۵

صرفه جویی اکید و وام از بانکها

مجلس دولت با حضور خامنه ای رئیس جمهور روز ۲۶ آبانماه تشکیل جلسه داد. موسوی نخست وزیر اعلام کرد که در این نشست پیرامون بودجه سال ۶۵ و مذاکرات ژنو صحبت شده است. وی در مورد علت تاخیر در بررسی بودجه سال ۶۵، توضیحاتی داد و آنرا معلول تغییر دولت و تحولات اخیر پیرامون آن دانست. موسوی اظهار داشت که سعی می شود تا مهر به ریاست لایحه بودجه سال ۶۵ به مجلس تحویل داده شود.

وی اظهار داشت در بودجه سال ۶۵، بر صرفه جویی و امساک، بیشتر از قبل تاکید شده است. موسوی در ضمن افزود که نکته جدید در بودجه سال ۶۵، استفاده هرچه گسترده تر از منابع بانکی و وام گرفتن از بانکهاست.

با مطالبی که موسوی عنوان نموده است و همچنین بنابه وضعیت اقتصادی جمهوری اسلامی قابل پیش بینی است که کسری بودجه سال ۶۵، بسیار بیشتر از سالهای قبل خواهد بود.

"حدود" فعالیت بخش خصوصی

در جمهوری اسلامی

در مجلس شورای اسلامی، بحث روی لایحه حدود و شیوه فعالیت بخش خصوصی ادامه دارد. روزنامه کیهان مورخ ۲۸ آبانماه ۶۴، طی مقاله ای این لایحه را چنین تعریف می کند: "روح و فرم حاکم بر لایحه مزبور در جهت مشروعیت بخشیدن به اقتصاد سرمایه داری و دلالتی و بورس بازی مرسوم در عقب مانده ترین نظامهای سرمایه داری وابسته است. آزادی عمل و مشروعیت بدانگونه که در این لایحه به سرمایه داری "بخش خصوصی" داده شده از نظامهای سرمایه داری آمریکا و اروپا بیشتر است." با این همه یکی از نمایندگان مجلس در مخالفت با بررسی این لایحه خواستار شد: "دولت، قبل از هر چیز لایحه ای در زمینه حدود و فعالیتهای دولت به مجلس بیاورد تا با روشن شدن فعالیتهای دولتی هم تکلیف دولت معین گردد و هم در بخش دیگر یعنی بخش تعاونی و بخش مردمی، حدود فعالیتهاشان روشن گردد". نماینده فوق از دولت خواسته بود که: "دولت جدید تفصیل نماید که سیاست دولتی کردن در کجاها جاری بوده و آنرا تبدیل نماید."

در ضمن موسوی نخست وزیر نیز در ملاقات با نمایندگان بازار تهران در روز چهارشنبه ۲۲ آبان از پیشنهاد ایجاد دفتری جهت ارتباط مستمر دولت و بازار حمایت کرد و مقرر شد که این دفتر جهت تقویت ارتباط میان دولت و بازار ایجاد شود.

تغییرات کادر سرپرستی کمیته ها

هفته گذشته تقریباً همزمان با انتصاب محتشمی وزیر کشور به سمت فرمانده کل قوای انقلابی، خمینی طی حکم دیگری مقام سرپرستی "کمیته های انقلاب اسلامی" را نیز به محتشمی سپرد. به این ترتیب محتشمی رسماً اختیارات گسترده ناطق ثوری وزیر

پیشین کشور را به چنگ آورد. نخستین اقدام محتشمی درست تازه، عزل سالک قائم مقام سرپرست کمیته ها بود که از نزدیکان ناطق ثوری بشمار می آمد و نارضایتی نخست وزیر موسوی از وی، نکته آشکاری بود. جانشین سالک شخصی بنام حجت الاسلام سید سراج الدین موسوی است که در روز ۲۷ آبان توسط محتشمی به خمینی معرفی شد.

دوست آن باشد که گیر دست دوست!

سید محمد غرضی وزیر سابق نفت و وزیر تازه پست و تلگراف و تلفن طی یک اقدام معنی دار مرتضی نبوی وزیر سابق پست و تلگراف و تلفن را که توسط حسین موسوی از هیئت دولت کنار گذاشته شد، به سمت مشاور خود برگزید. لازم به یادآوری است که در سال ۶۲ مرتضی نبوی با دست زدن به اقدامی مشابه، احمد توکلی وزیر برکنار شده کار را به عنوان مشاور خود انتخاب نموده بود.

انتخاب نبوی بعنوان مشاور توسط غرضی، نمودی از ادامه درگیری میان جناحهای پاندهای حکومتی است که اکنون در سطحی پائین تر از وزیران باشد جریان دارد.

جنگ، ادامه بمبارانهای هوایی

ستاد مشترک ارتش جمهوری اسلامی اعلام کرد که روز دوشنبه ۲۷ آبان، نیروی هوایی جمهوری اسلامی یک راجد صنعتی و یک مرکز نظامی استان نیسان عراق را بمباران کرده است. رژیم عراق ضمن تأیید این حمله، اظهار داشت که حمله هوایی ارتش جمهوری اسلامی را خنثی کرده و یک جنگنده اف ۴، ایران را سرتگون کرده است. عراق در ضمن اعلام کرده است که حمله هوایی روز شنبه ۲۵ آبانماه، نیروی هوایی جمهوری اسلامی، علیه مناطق مسکونی سلیمانیه بوده است. عراق افزود که جمهوری اسلامی در هفته گذشته شهر بصره و ناحیه شهابی را گلوله باران کرده است. این خبر از سوی ستاد تبلیغات جنگ تکذیب شد.

دستگاههای دولتی ملزم به

راه اندازی "کاروانهای کربلا" شدند

بنابه گزارش رسانه های گروهی رژیم در هفته

گذشته از سوی میرحسین موسوی نخست وزیر بخشنامه ای به تمام ادارات و دوایر دولتی صادر گردید. در این بخشنامه به دستگاههای دولتی دستور داده شده است که در جهت تبلیغات جنگ، بسیج نیرو، جمع آوری کمک های نقدی و غیر نقدی، اقدام نموده و این امکانات را در اختیار مسئولین قرار دهند.

لازم به یادآوری است که بر اساس تصویب نامه هیات وزیران، برای جذب کارکنان ارگان های دولتی به جبهه ها، امتیازات ویژه ای در نظر گرفته شده است. بخشنامه دولت به ادارات و دوایر دولتی، بخشی از کوششهای گسترده ای است که به منظور تأمین نیرو، برای ارگان های مسلح رژیم صورت می گیرد.

رفیق دوست: وظیفه آموزش و پرورش

ترویج فرهنگ جنگ است

سینار سراسری مدیران کل آموزش و پرورش کشور، در هفته گذشته با شرکت، محسن رضائی فرمانده سپاه پاسداران، محسن رفیق دوست وزیر سپاه پاسداران و اکرمی وزیر آموزش، در اهواز برگزار شد. محسن رفیق دوست وزیر سپاه، در سخنانی خطاب به مدیران کل آموزش و پرورش سراسر کشور تذکره داد که: "باید فرهنگ جنگ را در آموزش و پرورش رشد داد و باید فرهنگ اصلی در آموزش و پرورش، فرهنگ جنگ باشد." اکرمی هم در سخنان خود گفت: "بایستی به دانش آموزان رزمنده ای که در جبهه ها در حال جنگیدن مشغول تحصیل هستند، کارنامه قبولی تحصیلی مخصوص اعطا شود که بیانگر دریافت این کارنامه در جنگ و جبهه بوده است."

بهای ارز بازار سپاه، در جرائد دولتی

بازار سپاه ارز، در جمهوری اسلامی رسمیت کامل یافته است. اکنون نرخ این ارزها در بازار سپاه در کنار نرخ فروش دولتی در کنار هم در مطبوعات دولتی اعلام می شود. به نقل از روزنامه اطلاعات مورخ ۲۰ آبانماه، بر اساس: "گزارش خبرنگار اقتصادی خبرگزاری جمهوری اسلامی از مراکز معامله ارز آزاد در تهران بهای ارزهای خارجی روز ۱۹ آبانماه از قرار زیر بوده است:

قیمت دلار آمریکا:

فروش کمتر از هزار دلار هر دلار معادل ۶۷۵

ریال

فروش بیشتر از هزار دلار هر دلار معادل ۶۷۰

ریال

بر همین اساس نرخ مارک آلمان فدرال، ۲۵۰ الی ۲۶۰ ریال، پوند انگلیسی ۹۲۰ الی ۹۴۰ ریال و ... گزارش شده اند.

اخبار کوتاه

* ولایتی وزیر امور خارجه سفر خود را به کشور سوریه، لیبی و الجزایر پایان داد. وی عنوان کرد که پیام خامنه ای رئیس جمهور را به سران این کشورها تحویل داده است.

* رادیوی جمهوری اسلامی تعداد افراد مفقود الاثر ایرانی در جنگ را ۲۰۰۰ نفر اعلام کرد باید خاطر نشان ساخت که غالب این افراد، در جنگ کشته شدند و جمهوری اسلامی برای کاستن از رقم مقتولین، اسامی آنها را جز مفقود الاثرها اعلام کرده است.

* شرکت بیمه لویزد لندن گزارش داد که از ماهه ۱۹۸۰ تا کنون به ۱۵۶ کشتی در خلیج فارس حمله شده است که اکثر آنها خسارت دیده اند. همچنین خبرگزاری فرانسه از لندن گزارش داد که ۹۲ کشتی دیگر از آغاز جنگ تا کنون در آبهای مناطق جنگی متوقف مانده اند. ۷۵ فروند از این کشتی ها در شبه العرب، ۹ فروند در بند ام القصر و ۹ فروند دیگر در خور الزبیر لنگر انداخته اند. خروج این کشتی ها در حالت ادامه جنگ ممکن نیست و در گرو اعلام آتش بس است.

بقیه در صفحه ۹

سرکوب اعتصاب

کارگران بوتان گاز

اخیرا در کارخانه بوتان گاز برافروسل انگاری یک آتش سوزی رخ داد. در جریان حریق یک نفر از کارگران کشته و تعدادی زخمی و معلول شدند. به دنبال حادثه، شورای کارخانه از کارفرما خواستار رسیدگی به وضع خانواده های کارگران آسیب دیده و پرداخت خسارت شد. کارفرما از این کار سرباز می زند. شورای جلسای کارگران کارخانه را در جریان امر قرار داد. آن ها به اتفاق تصمیم به اعتصاب گرفتند. اعتصاب کارگران با دخالت سپاه و کمیته سرکوب شد. کارفرما فرصت را مغتنم شمرده، شورا را عامل اعتصاب معرفی کرده و منحل اعلام نمود. شورای بسیاری از کارخانه ها از جمله "چیت ساز" و "ایران ناسیونال" از شورای کارگران بوتان گاز اعظام حمایت کرده اند.

کارگران روز مزد بیمارستانهای کرج

علیه شرکت "انسانخواه"

کارگران نظامتجی جند بیمارستان کرج بصورت روز مزد در استخدام یک شرکت خدماتی بنام "انسانخواه" که خود کارگران آن را "انسانخوار" می خوانند، هستند. اخیرا ۲۵ نفر از این کارگران در پی مبارزه مستمر و در اعتراض به حقوق پرداختی شرکت (ماهانه ۱۹۰۰ تومان) توانستند خود را از زیر پوشش شرکت خارج کرده و تحت پوشش شبکه بهداشتی کل قرار دهند. مقرر شده است که بهداشتی ماهیانه ۲۲۰۰ تومان به آنها بپردازد. اکنون این کارگران تلاش می کنند تا بتوانند با کارفرما (وزارت بهداشتی) قرار داد دستجمعی منعقد کنند تا خطر اخراج کمتر شود. کارگران تاکنون دبار در دادگاه وزارت کار حاضر شده و نتیجه ای نگرفته اند.

حکومت نظامی در روستای "قراخل"

در روزهای عاشورا و تا سوعا بین اهالی روستای قراخل از توابع قائم شهر با افراد بسیج و انجمن اسلامی محل درگیری شدید رخ داد. در پی درگیری افراد بسیجی و انجمن اسلامی متواری شده و تاکنون به روستا بازنگشته اند.

قنبری نماینده مجلس برای وساطت و خاتمه دادن به درگیری به روستا می آید که او نیز با خشم و غضب اهالی از روستا رانده می شود. پس از این ماجرا ژاندارمری قائم شهر با اعزام ۴۰۰ نفر حکومت نظامی اعلام نشده ای را برقرار می کند. خبر واقعه در میان روستائیان اطراف قائم شهر، بابل و ساری پیچیده است.

خشم و عزم روستائیان "قره قوش"

در حدود سه ماه پیش در روستای قره قوش از توابع قیدار زنجان، روستائیان که از کمبود مواد

اولیه غذایی به تنگ آمده بودند، تصمیم می گیرند به همراه افراد پنج آبادی دیگر بابل و کلنگ، به طرف مرکز سپاه و کمیته منطقه راهپیمایی کنند. قرار بود پیرومردان در جلو صف و جوانان پشت سر حرکت کنند. سپاه، کمیته و ژاندارمری از قضیه باخبر شده با نیروی زیاد در منطقه مستقر می شوند. آتش خشم و عزم مردم به مبارزه چنان بوده که همان روز خواسته هایشان تامین می شود.

لشکر کشی بین دو وزارتخانه

اواخر شهریورماه بین وزارت صنایع و صنایع سنگین بر سر تصرف ساختمانی واقع در خیابان جام جم درگیری شدیدی رخ داد. این ساختمان که تا تاریخ ۶۴/۶/۲۵ در اختیار وزارت صنایع بود، در این روز به تصرف وزارت صنایع سنگین درآمد. از مدت ها قبل سازمان گسترش و نوسازی صنایع به دلیل کمبود جا از وزارت صنایع می خواست که ساختمان جام جم را تخلیه و در اختیار صنایع سنگین بگذارد. وزارت صنایع نیز در مقابل عنوان می کرد که ابتدا شما ساختمان گروه صنعتی بهشهر (مقر وزارت صنایع سنگین) را تحویل بدهید تا ما نیز ساختمان جام جم را در اختیار شما بگذاریم. در صورت گفتگوی "برادرانه" نتیجه نداد و کار به پورش "انقلابی اسلامی" کشید تا هرچه زودتر تکلیف ساختمان روشن شود. افراد حراست و کمیته حمایتی از وزارت صنایع سنگین به رهبری معاون وزیر در روز ۶۴/۶/۲۵ به ساختمان مزبور لشکر کشی کرده و آن جا را تحت اشغال درآوردند و تمام اشیاء و اثاث وزارت صنایع را بیرون ریختند. بعد از ساعتی جمعیتی از طرف وزارت صنایع به میدان آمد و درگیری از نوجوان گرفت. بعد از یک هفته درگیری و کشمکش بین طرفین بالاخره روز دوم مهر وزارت صنایع سنگین رسماً ساختمان را تصاحب کرد.

"جنگ است با همان وضع بسازید!"

در هفته اول مهرماه، مدیر دبیرستان امیر کبیر تبریز به دانش آموزان اطلاع می دهد که به مدرسه جدیدی منتقل خواهند شد. دانش آموزان پس از انتقال به محل جدید، متوجه می شوند که مدرسه جدید نه صندلی دارد نه درب و پنجره. آن ها از همان جا به صورت دسته جمعی به دبیرستان سابق خود مراجعت می کنند. مسئولان در مقابل سؤال دانش آموزان اظهار می کنند که ما در جنگ هستیم و شما باید با همان وضع بسازید. شاگردان پس از شنیدن توضیحات مدیر مدرسه، بطور یکپارچه و متشکل جلو درب دبیرستان اجتماع کرده و علیه مدیر شعار می دهند. شهربانی و کمیته یکی بعد از دیگری برای خاتمه دادن به قضیه مداخله می کنند اما نمی توانند کاری از پیش ببرند. با آمدن چند گروه کمکی کشت کمیته آبادی سرکوبگر رژیم با کابل به جان دانش آموزان می افتند و ۵۰ نفر را دستگیر و زندانی می کنند. بعد از ۲ روز به هریک ده ضربه شلاق زده و آزادشان می سازند.

مافیای جمهوری اسلامی

اوایل مهرماه روزنامه های جمهوری اسلامی خبر

تحریف شده ترور یکی از کارمندان وزارت صنایع سنگین را با نام جعلی "خدایی" منعکس کردند. "هوابی" که نام اصلی مقتول می باشد، یکی از مقامات سابق وزارت صنایع بوده که بعد از انقلاب از کاربر کنارشده بود.

همین اواخر، "هوابی" پیش از ترور، علیه "مهندس بخشی" معاونت شیمیایی وزارت صنایع که مورد حمایت شافعی وزیر صنایع نیز هست، شکایتی مبنی بر اختلاس و دزدی اموال به دادگاه ارائه می دهد. دادگاه به علت سوء سابقه، رسوایی و زدوبندهای کلان "مهندس بخشی" به ناچار رای به محکومیت او می دهد شافعی وزیر صنایع به محض اطلاع از قضیه، به حمایت از "بخشی" وارد میدان شده و از "هوابی" می خواهد که شکایت خود را پس بگیرد. در همین گیرودار حوالی ساعت ۸ شب دو نفر مسلح به درخانه "هوابی" رفته و او را ترور می کنند.

مبارزه روستائیان "شال" قزوین

چندی پیش حاج علیخانی یکی از زمینداران منطقه با عنایت مقامات محلی و در حمایت مامورین اجرای کمیته برای بازپس گیری زمین ها به روستای "شال" آمد. روستائیان که برخی از آن ها مسلح نیز بودند از بازگشت "حاج علیخان" به روستا مانعت به عمل آوردند. مخالفت روستائیان و حمایت ماموران کمیته از "علیخان" موجب درگیری مسلحانه بین آن ها گردید. سرانجام درگیری، عده ای از روستائیان دستگیر شده و به زندان شهر منتقل شدند. بدنبال آن جمعی از اهالی نیز جهت شکایت به مقامات قضایی راهی تهران می شوند و در آن جا با نماینده منطقه ملاقات می کنند. اختلافات درونی بین مقامات محلی از جمله رئیس کمیته، نماینده مجلس و امام جمعه باعث می شود که مخالفین نماینده مجلس از این کشاکش ها استفاده کرده و وی را شدیداً مضروب کرده و راهی بیمارستان کنند.

در روز ۲۴ مهر تعدادی از روستائیان در مقابل دادستانی شهر اجتماع کرده و خواستار تحقق خواسته های خود از جمله آزادی روستائیان دستگیر شده می شوند.

مامورین ژاندارمری به این اجتماع هجوم آورده و ضمن ضرب و شتم روستائیان جمعی دیگر از آن ها را دستگیر و روانه زندان می کنند.

تشدید فشار بر دست فروشان

شهرداری تهران مدتها با بسیج عده ای اوباش به بساط محقر دست فروشان و بساطی های کنار خیابان حمله کرده و دارایی آنها را بنام سد معبر توقیف می کند.

در تاریخ پنجم آبانماه ساعت ۲ نیمه شب مامورین شهرداری به کاراژی که چرخ دستی های دست فروشان بازار روز "بریانک" در آنجا نگهداری می شد حمله کرده و تمامی چرخ دستی ها، ترازو، پول و میوه های دست فروشان را به یغما بردند.

همچنین در میدان حسن آباد در پی جمع آوری بساط میوه فروشان، بین ضابطین مزدور شهرداری و مردم درگیری بوجود آمد که در جریان آن یک نفر از زخمی گشتان کشته شد.

تلاش در جهت اتحاد

برای واژگون ساختن دیکتاتوری در پاراگوئه

مصاحبه بایکی از اعضای کمیته مرکزی حزب کمونیست پاراگوئه

س: لطفا بطور مختصر تاریخچه فعالیت حزب کمونیست پاراگوئه را بیان کنید!

ج: حزب کمونیست پاراگوئه در فوریه ۱۹۲۸ تأسیس شد. از آن زمان به بعد بطور مخفی فعالیت کرده است و فقط در سال ۱۹۴۶، آن هم فقط برای مدت ۶ ماه توانستیم بطور علنی فعالیت کنیم.

در طی سال‌های قبل از ۱۹۵۴ که حکومت دیکتاتوری استرتر برقرار شد، تعداد زیادی از کادر رهبری ما به زندان محکوم و یا اعدام شدند. بعد از استقرار دیکتاتوری نیز طبیعتاً فشار بر ما دوچندان شد و دستگیری‌ها و اعدام‌های زیادی هم از آن زمان داشته‌ایم. به عنوان مثال خود من ۱۶ سال در زندان بودم.

حزب ما از آغاز برای پیروزی خلق مبارزه کرده است. حزب ما از آغاز، سازمان دادن جنبش طبقه کارگر و دیگر زحمتکشان را در دستور کار خود قرار داد. اگر چه در این رابطه بارها مورد تهاجم قرار گرفتیم، اما هر بار برخاستیم و دوباره به مبارزه ادامه دادیم. حزب ما نیروی اصلی خود را به فعالیت در میان کارگران و جذب آنان به فعالیت مستمر اختصاص داده است. حزب ما می‌کوشد بین اتحادیه‌های صنفی رابطه‌ای معین در جهت پیشبرد مشترک مبارزه ایجاد کند. حزب ما برای سازمان دادن جنبش دهقانان، و به طور کلی برای سازمان دادن مبارزه خلق پاراگوئه برای نیل به آزادی و علیه امپریالیسم مبارزه می‌کند.

آنچه که اکنون می‌توان به آن اشاره کرد این است که فعالیت و همکاری ما با جنبش دهقانی نیز اوج تازه‌ای یافته است. هم اکنون اعضای ما در رهبری جنبش دهقانی فعال هستند. ما با سازمان‌های دیگری نیز که در جنبش دهقانی فعال هستند، همکاری داریم.

حزب ما از سوی تمام حکومت‌ها مورد تهاجم قرار گرفته است. آن‌ها ما را بزرگترین خطر برای خود می‌دانند

و قصد نابودی ما را دارند. در همین رابطه هم قوانین زیادی را وضع کرده‌اند. در قانون اساسی جدید دیکتاتوری حاکم بر کشور نیز قوانین بسیار ضد انسانی علیه ما گنجانده شده است. فعالیت ما در همه زمینه‌ها ممنوع اعلام شده است. البته باید گفت که تنها کمونیست‌ها نیستند که به این شکل تحت فشار هستند، مردم عادی نیز متحمل فشارهای زیادی می‌شوند. دیکتاتوری استرتر حتی سفر به کشورهای دیگر را برای بسیاری از مردم ممنوع اعلام کرده است.

وضعیت در زندان‌ها وحشتناک است. زندان‌ها دم به دم انباشته‌تر می‌شوند. در سال‌های اخیر شکار و ترور رهبران و فعالین جنبش انقلابی شدت گرفته است. از سال ۱۹۷۵ تاکنون تعداد زیادی از اعضای کمیته مرکزی ما ناپدید شده‌اند. از آن جمله‌اند میگوئل آنجل سولر دبیر اول حزب، امیلیوراو عضو کمیته مرکزی و دبیر اول اتحادیه‌های کارگری و درلیس ویلاگرا دبیر اول سازمان جوانان حزب.

س: وضعیت و موقعیت جریان‌های سیاسی مختلف در پاراگوئه چگونه است؟

ج: اپوزیسیون از کمونیست‌ها گرفته تا دموکرات مسیحی‌ها و لیبرال‌ها حق فعالیت علنی ندارد. همه ما در شرایط ترور و اختناق مبارزه خود را پیش می‌بریم. مبارزه حزب کمونیست عمدتاً در میان کارگران و دهقانان متمرکز است. تشکلی از کنش‌های مترقی در پاراگوئه وجود دارد که بیشتر در میان دهقانان نفوذ دارند. رژیم به شدت آنها را زیر فشار گذاشته و وعده‌ای از فعالین آنها را به قتل رسانده است. ما با این جریان در تماس و همکاری هستیم.

در چپ، حزبی به نام مارکسیست - لنینیست وجود داشت که زیر ضربات دیکتاتوری خرد شد و زود از بین رفت. یک سازمان چریکی نیز در پاراگوئه فعال است که "اول ماه مه" نام دارد. این سازمان، متأثر از

جریان‌های چریکی اروگوئه می‌باشد. در طی دهه ۶۰ گروه‌های چریکی زیادی در پاراگوئه فعالیت خود را آغاز کردند. اما این سازمان‌ها و گروه‌ها نتوانستند مدت زیادی به فعالیت خود ادامه دهند و تأثیر قاطعی در پیشبرد امر مبارزه در داخل کشور داشته باشند.

س: چندی قبل رئیس پرزواسکن، عضو هیات سیاسی کمیته مرکزی حزب در مقاله‌ای با عنوان "اتحاد برای واژگون ساختن دیکتاتوری"، اتحاد را وظیفه مبرم اپوزیسیون برای رسیدن به هدف مقدم سرکونی رژیم، توصیف کرده بود. در این مقاله همچنین عنوان شده بود که جنبش باید در کمیته‌هایی به نام "کمیته‌های هماهنگ کننده مبارزه" نبرد خود علیه دیکتاتوری را پیش برد. موفقیت شما در این راستا تا چه

س: لطفاً در آغاز مصاحبه، موقعیت فعلی جنبش توده‌ای در شیلی را برای ما تشریح کنید.

ج: موقعیت فعلی در شیلی دو شاخص عمده دارد: ۱- مبارزه توده‌ای کسترش یافته ۲- فشار پیوسته بر مردم. حرکت اعتراضی وسیعی که در روز ۴ سپتامبر امسال شاهد آن بودیم، بیان خواسته حقیقی مردم شیلی بود که با آنچه که ائتلاف راست "توافق ملی" (A.N.) - متشکل از احزاب میانه و راست از حزب سوسیالیست تا جناح‌هایی که تا همین اواخر طرفدار پیونوش بودند) تبیین می‌کند، تفاوت دارد. در این روز "جنبش دموکراتیک توده‌ای" (M.D.P.) فراخوان داد که مردم مبارزه را شدت بخشیده و بطور وسیع در تظاهرات شرکت کنند. اما در عوض "آ.ان" از مردم خواست که در خانه بمانند و از تظاهرات اجتناب ورزند. پاسخ مردم را دیدیم که چه بود. مردم به صورت وسیعی به فراخوان "ام.د.پ." جواب مثبت دادند و نه تنها روز چهارم سپتامبر بلکه از یک روز زودتر تظاهرات شروع شد. روزهای چهارم و پنجم دسامبر سانتیاگو فلج شد و روز یازدهم مجدداً تظاهرات بزرگی در محلات پرجمعیت

شکل گرفت. این نشاندهنده آن است که مردم سیاست ائتلاف جب اپوزیسیون "ام.د.پ." را می‌پذیرند. سیاست این جبهه شورش توده‌ای با استفاده از تمام وسائل و با شرکت تمام نیروها، برای سرکونی پیونوش است، تا در کشور یک دموکراسی توده‌ای برقرار شود. از پاسخ پیونوش به تظاهرات دسامبر نیز همه اطلاع دارند. پیونوش فشار و سرکوب را شدت بخشید و حرکتی را که در جهت مذاکره با "آ.ان" شروع کرده بود، متوقف ساخت. این موضوع، امضاکندگان "توافق ملی" را به فکر واداشت. بعد از این جریان بود که آن‌ها اعلام کردند که در ائتلاف "آ.ان" به روی همه نیروهای اپوزیسیون باز است.

س: آیا امکان همکاری با "آ.ان" وجود دارد؟

ج: ما فکر می‌کنیم که همکاری و توافق بین همه نیروهای مخالف در شیلی نه تنها لازم، بلکه اجتناب ناپذیر است. به نظر ما "ام.د.پ." و "آ.ان" باید به یک توافق برسند و توافق نامه بین آن‌ها باید با قید تساوی حقوق امضا شود. شرط ما برای رسیدن به توافق با "آ.ان" این است

ج: هدف ما در درجه اول، کسترش بخشیدن به اتحاد در میان چپ و از آن طریق ایجاد جبهه‌ای برای سرنگون ساختن دیکتاتوری است. بدون اتحاد، هیچ تصویری نمی‌توان از پیروزی داشت. مادر این رابطه بسیار فعال بوده‌ایم اما دستاوردها هنوز اندکند.

مهمترین شرع کار ما تاکنون در اتحاد عمل با نیروهای فعال در جنبش دهقانی است. در این راستا با اعضای حزب دموکرات مسیحی روابط خوبی برقرار کرده‌ایم. با سوسیال دموکرات‌ها نیز تماس‌هایی داشته‌ایم. اما در مجموع می‌توان گفت که هنوز در جنبش ما گام‌های مهمی در جهت اتحاد برداشته نشده است. برای فائق آمدن بر دیکتاتوری باید با تمام وجود کوشید که این معضل از میان برداشته شود.

وضعیت جناح چپ و راست اپوزیسیون در شیلی

مصاحبه با رفیق ماریونا وارو عضو دفتر سیاسی حزب کمونیست شیلی

و مدیر کمیته خارجی "مرکزیت کارشیلی"

شکل گرفت. این نشاندهنده آن است که مردم سیاست ائتلاف جب اپوزیسیون "ام.د.پ." را می‌پذیرند. سیاست این جبهه شورش توده‌ای با استفاده از تمام وسائل و با شرکت تمام نیروها، برای سرکونی پیونوش است، تا در کشور یک دموکراسی توده‌ای برقرار شود. از پاسخ پیونوش به تظاهرات دسامبر نیز همه اطلاع دارند. پیونوش فشار و سرکوب را شدت بخشید و حرکتی را که در جهت مذاکره با "آ.ان" شروع کرده بود، متوقف ساخت. این موضوع، امضاکندگان "توافق ملی" را به فکر واداشت. بعد از این جریان بود که آن‌ها اعلام کردند که در ائتلاف "آ.ان" به روی همه نیروهای اپوزیسیون باز است.

س: آیا امکان همکاری با "آ.ان" وجود دارد؟

ج: ما فکر می‌کنیم که همکاری و توافق بین همه نیروهای مخالف در شیلی نه تنها لازم، بلکه اجتناب ناپذیر است. به نظر ما "ام.د.پ." و "آ.ان" باید به یک توافق برسند و توافق نامه بین آن‌ها باید با قید تساوی حقوق امضا شود. شرط ما برای رسیدن به توافق با "آ.ان" این است

برزیل، پس از بسته شدن دفتر حیات رژیم دیکتاتوری

مصاحبه با خوزه لوئیس روخو، عضو کمیته مرکزی حزب کمونیست برزیل

س: وضعیت کشور بعد از پایان یافتن حیات رژیم دیکتاتوری نظامی را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

ج: ما نیز همچون شما همواره با رژیم‌های دیکتاتوری مواجه بوده ایم. کافی است به این نکته اشاره کنیم که حزب ما، حزب کمونیست برزیل که در سال ۱۹۲۲ تأسیس شده است، تنها در مجموع ۲ سال، فعالیت علنی داشته است. برای ما ۶۱ سال کار مخفی، به معنی ۶۱ سال رنج و مرارت و زندان و شکنجه و ترور و اعدام بوده است. ما از مارس اسال فعالیت علنی خود را آغاز کردیم. این خود یکی از دستاوردهای مبارزه مردم ما در طول این سال‌ها بوده است.

آخرین دیکتاتوری که از سال ۱۹۶۴ به قدرت رسید، شکل تازه‌ای از دیکتاتوری را در یک کشور آمریکای لاتین برقرار ساخت. این دیکتاتوری به تمام معنی ارتجاعی، سرکوبگر و چنانیکار بود. اقتصاد برزیل زیر سلطه این دیکتاتوری در مسیر خاصی هدایت شد که از آن جهت که کاملاً به نفع امپریالیسم بود، امپریالیست‌ها از آن به عنوان "معجزه" نام می‌بردند.

سلطه یافتن این دیکتاتوری مصادف با زمانی بود که امپریالیسم آمریکا می‌کوشید در این گوشه و آن گوشه جهان ژاندارم‌هایی در خدمت خود داشته باشد. نمونه بارز این ژاندارم‌های منطقه‌ای ایران زمان شاه، آفریقای جنوبی و برزیل

۱۹ درصد آرا بود اما نکته‌ای که باید بدان توجه داشت این است که همین تظاهرات حیات‌بخش نشان داد که سیاست حزب ما بهترین برد توده‌ای را دارد. یک موضوع اساسی نیز این است که مادر قلب طبقه کارگر حضور داریم. در میان طبقه کارگر حزب ما بیشترین نفوذ را در قیاس با سایرین دارد. موقعیت مادر میان دانشجویان و روشنفکران نیز خوب است.

به این مسائل این نکته را نیز باید اضافه کنیم که ما در مبارزه مسلحانه شرکت فعال داریم.

در مورد "ام. پ. د" باید بگویم که این جبهه از سه نیروی عمده تشکیل شده است: حزب کمونیست، میر و بخشی از سوسیالیست‌ها. چند نیروی چپ دیگر نیز در این جبهه حضور دارند. نمی‌توان دقیقاً گفت که "ام. پ. د" قوی‌تر است یا "آ. ان". اما آنچه که مسلم است، اساساً این سیاست‌های "ام. پ. د" است که در مردم نفوذ می‌کند و رهشای رزم آن‌ها می‌شود.

ما خطوط توافق "آ. ان" را تأیید نمی‌کنیم. خوبی "آ. ان" برای ما این است که اکنون ما با یک جبهه مواجه هستیم و دیگر لازم نیست مثل قبل با نیروهای متشکل در این ائتلاف یعنی آلیانس دموکراتیک، دموکرات مسیحی‌ها، سوسیالیست‌ها و... جدا جدا تماس بگیریم. توافقی هم که ما ممکن است با "آ. ان" برسم از خلال مبارزه است. مبارزه مردم در کوچه و خیابان خیلی چیزها را به آن‌ها تحمیل می‌کند.

بودند. شاه در ایران سقوط کرد، رژیم آپارتاید نیز دارد زیر ضربات مبارزه مردم آفریقای جنوبی از پا در می‌آید. رژیم دیکتاتوری در برزیل نیز عرش پایان یافت. این جنبش توده‌ای بود که دفتر این رژیم را بست. بحران اقتصادی نیز ضربه‌ای کاری به این رژیم وارد ساخت. در سرنگونی دیکتاتور، در برزیل جبهه دموکراتیک، متشکل از ما، سوسیالیست‌ها، لیبرال‌ها و کاتولیک‌ها، نقش موثری را ایفا نمود.

امروزه رژیم کشور ما با آزادی‌های دموکراتیک مخالفت نمی‌ورزد. این دولت، دولتی است ائتلافی که در آن میانه‌روها دست بالا را دارند.

کشور ما با مشکلات مختلفی مواجه است. بحران اقتصادی که رژیم گذشته برای ما به یادگار گذاشته، بسیار وحشتناک است. کافی است به این ساله اشاره کنیم که بدهی کنونی کشور، ۱۰۴ میلیارد دلار است. دولت اعلام کرده است ما این بدهی را به قیمت گرسنگی مردم خود، بازپرداخت نخواهیم کرد. ما از این موضع حمایت می‌کنیم.

ما در کشور خویش اقلیتی را به عنوان طبقه حاکم می‌بینیم که بسیار ثروتمندند. در مقابل اکثریت مردم، به شدت از فقر و گرسنگی رنج می‌برند. این گرسنگی گاه شکلی همانند بعضی کشورهای آفریقایی را پیدا می‌کند. چاره این کار در درجه اول حل مساله زمین و اصلاحات ارضی است. در همین اسال اصلاحات ارضی در برزیل آغاز خواهد شد که چارچوبی بورژوازی دارد.

در برزیل زمینداران بزرگ خیلی قدرتمندند. آن‌ها از وضع موجود ناراضی می‌باشند و ممکن است حتی دست به مقاومت مسلحانه نیز بزنند. نیروهای مسلح کشور هم که تصفیه نشده‌اند. بنابراین خطر بازگشت وجود دارد. نیروهای راست که امکانات فراوانی در اختیار دارند، هر آن منتظرند که روند موجود در کشور رادست کم دچار وقفه سازند.

در مناسبات بین احزاب نیز آشفتگی وجود دارد. در برزیل به دلیل سال‌های سال دیکتاتوری، نظام چند حزبی تجربه نشده است. خود رژیم دیکتاتوری حزب‌هایی درست می‌کرد که بعد خود به عمر آن‌ها پایان می‌داد. جریانی که بعد از پایان یافتن دیکتاتوری قدرت را به دست گرفت، "حزب جنبش دموکراتیک برزیل" نام دارد که در واقع یک جبهه

و فراهم آمده از چند حزب است. این جبهه، نخست حزبی بود زیر سیطره لیبرال‌ها. در شرایط دیکتاتوری برای استفاده از محل‌های علنی خیلی از جریان‌ها نیروهایشان را به داخل این حزب فرستادند. در طی یک دوره آن را به یک جبهه بدل ساختند. مانیز چنین کردیم. این حزب جبهه‌ای به تدریج به یک اهرم مهم ایوبوسیون تبدیل گشت و حتی توانست میلیون‌ها نفر را به خیابان‌ها بکشد. سرنوشت کشور با وضعیت درونی این جریان گره خورده‌گی دارد.

س: وضعیت سندیکاها چگونه است؟

ج: جنبش سندیکایی واقعی همواره در برزیل زیر ضرب بوده است. آنچه که در سال‌های دراز دیکتاتوری وجود داشت سندیکاهای زردی بودند که تشکیلات آن‌ها کورپوراتیویستی. یعنی بر طبق یک مدل فاشیستی به صورت جدایی صنف‌های مختلف بود. از سال ۱۹۸۰ به بعد اعتصابات کارگری اوج گرفت و سندیکاهای جدید هسته‌های اولیه‌شان بنیان‌گذاری شدند.

اکنون در برزیل ما دو مرکز سندیکایی داریم. یکی در رابطه با حزب کمونیست و حزب جنبش دموکراتیک است و دیگری در رابطه با "حزب زحمتکاران کاتولیک‌های چپ". ما از این جدایی بسیار ناخوشندیم و می‌کوشیم طبقه کارگر دارای وحدت سندیکایی باشد.

اتحادیه‌های دهقانی نیز در برزیل جای بررسی و تأکید دارند. اتحادیه فعلی که آینده امید بخشی دارد، دارای ۸/۵ میلیون عضو می‌باشد.

س: آمریکا، در برابر تحولات مثبت در برزیل چه واکنشی نشان می‌دهد؟

ج: امپریالیسم ایالات متحده در آمریکای لاتین اکنون بیشتر نگران آمریکای مرکزی است و نیروی خود را برای سرنگون کردن دولت انقلابی نیکاراگوئه و سرکوب مبارزه در السالوادور و کواتالا، متمرکز کرده است. البته امپریالیسم، هم‌زمان به همه چیز فکر می‌کند و بویژه برزیل را از نظر دور نمی‌دارد. در داخل دارد عوامل و جریان‌های دست‌نشانده خود را بسیج و سازماندهی می‌کند تا راست بتواند دموکراسی فعلی را مجدداً لکدکوب سازد. از خارج نیز برای گروکشی در قبایل دولت، مرتب بر بازپرداخت بدهی‌های کشور فشار وارد می‌آورد.

که سرنگونی پینوشه را بیش شرط قرار دهد. ایوبوسیون نباید با رژیم پینوشه مذاکره کند. علاوه بر آن "ترافن ملی" باید در درجه اول به مسائلی بپردازد که برای خلق شیلی، اهمیت عمده دارد: از جمله احقاق حقوق طبقه کارگر که دیکتاتور آن‌ها را با مال کرده، رعایت حقوق بشر، مخالفت با اختناق، ارائه یک برنامه اقتصادی بر مبنای منافع اولیه خلق. ما به این موارد از آن نظر اهمیت می‌دهیم که شرایط برای ادامه مبارزه در صورت توافق راست‌ها با امپریالیسم برای کنار گذاشتن پینوشه، مهیا باشد.

این نکته را نیز باید متذکر شوم که در "آ. ان"، جناح‌هایی بر این عقیده‌اند که نباید با حزب کمونیست همکاری کرد. دلیل آن‌ها این است که حزب کمونیست طرفدار اعمال قهر است. پاسخ ما به این بهانه روشن است: این دیکتاتوری است که اعمال قهر ارتجاعی می‌کند و این حق خلق شیلی است که با قهر انقلابی بدن پاسخ گوید و با استفاده از تمام شیوه‌ها، از جمله مبارزه مسلحانه، برای کسب دموکراسی مبارزه کند.

س: موقعیت حزب کمونیست شیلی و "ام. پ. د" در مقایسه با سایر نیروها چگونه است؟

ج: می‌توانم بگویم که اگر هم اکنون در کشور رای‌گیری شود، حزب ما حدود ۱۵ درصد آرا را دارد. در دوره علنی میزان رای ما حدود ۱۸ -

اینها با چه وقاحتی دروغ می‌گویند

چندی پیش نامه‌ای از یک افغانی وطن‌پرست به نام م - زکی دریافت داشتیم که به افشای دروغ‌پردازی‌های جمهوری اسلامی در قبال انقلاب افغانستان پرداخته است بخشهایی از متن این نامه چنین است:

"... مجله سروش شماره ۲۰۶ به دست من رسید. این مجله در صفحه ۴۷ خویش، تحت عنوان "رویدادهای نهضت جهانی اسلام" عکسی را به چاپ رسانیده و اشخاصی را به نام چریکهای مسلمان قلمداد نموده که گویا در شهر قندهار در ۴۸۰ کیلومتر دورتر از کابل، علیه دولت انقلابی افغانستان می‌جنگند باید تذکر داد که این ادعا کاملاً دروغ و بی‌اساس است، اینها مدافع انقلاب و میهن‌شان، افغانستان نوین هستند.

نفر اول از طرف چپ عموی من "میر یوسف" است و در یک دهکده در پانزده کیلومتری کابل، زندگی می‌کند که من خودم هم در آن دهکده بزرگ شده‌ام. طوریکه از عکس هم معلوم می‌شود، او پیش روی در اطاق انتقار جبهه ملی میهنی ایستاده و از ارکان ملی دهکده خود حفاظت می‌کند. به طرف شانه چپ وی، کلمه اطاق قابل دید است. این ثابت می‌کند که میریوسف در قندهار در جنگ نبوده بلکه در قریه خود است. زیرا مردم قندهار پشتو زبان بوده و لوحه ادارات دولتی و ملی به پشتو نوشته می‌شوند و نه به دری. اطاق در پشتو عبارت است از "کوتمه"

من دو نفر دیگری که در عکس قابل دید هستند را هم می‌شناسم. نفر اول از راست "محمد الف" نام دارد

که در قریه ما بنام "الف دهن کج" مشهور است. نام دیگری را متأسفانه فراموش کرده‌ام اما او هم از دهکده ماست. یک اصطلاح افغانی می‌گوید که: "بار کج به منزل به نمی‌رسد" من معتقد هستم که نه تنها دروغ‌های

مسئولین جمهوری اسلامی به منزل نخواهد رسید بلکه خود جمهوری اسلامی ایران هم یک بار کجی بوده که خلاف اهداف انقلاب مردمی ایران و خلاف منافع اکثریت مردم ایران است و به منزل نخواهد رسید. *

رویدادهای نهضت جهانی اسلام

جنگ‌های خیابانی در قندهار

شهر قندهار به صحنه جنگ خیابانی میان انقلابیون مسلمان افغانی و نیروهای مشترک اشغالگر و کارمل بدل شده است. چریکهای مسلمان با نیروهای دولتی در خیابانهای شهر به نبرد پرداختند و این نبرد هفته گذشته در قندهار که چهارصد و هشتاد کیلومتر با کابل فاصله دارد گسترش یافته و بسیاری از غیرنظامیان شهر را ترک کرده‌اند. در همین حال انقلابیون مسلمان افغانستان همچنان به نبرد خود با نیروهای افغانی و قوای اشغالگر روسی در "خبراف اردوگاه خوست در استان پکتیا ادامه می‌دهند.

درد مردم را نمی‌گویند...

بقیه از صفحه ۱
همچنین علیه روزنامه کیهان بعثت درج مقالاتی علیه این سازمان اعلام جرم نمود. در روز سیزدهم آبان نیز گروهی از پزشکان در محل نظام پزشکی اجتماع کرده و به اظهارات دکتر مرندی وزیر بهداشت و درمان در حمله به هیات مدیره نظام پزشکی اعتراض کردند. هیات مدیره نظام پزشکی اعلام نمود که اگر وزیر بهداشتی امضا ۳۰۰ پزشک را در مخالفت با این سازمان جمع‌آوری کند، خود را منحل اعلام خواهد داشت. به دنبال آن در روز ۲۵ آبان جامعه اسلامی دندانپزشکی ایران طی اطلاعیه‌ای خواهان "رسیدگی سریع به مسأله نظام پزشکی شد... درگیری ادامه دارد.

واقعیت این است که درد انجمنهای اسلامی جورواجور و مقامات حکومتی پشت سر آنها، نه رفع دردهای درمان‌ناشده مردم و اشکالات و عملکرد سازمان نظام پزشکی که بگفته خود "حاکمیت دادن به حزب الله" در این نهاد است. علم مردم را بر می‌افزاند تا در زیر آن برای خود سینه زنند. آنها با این هایهومی‌گوشند گناه وضعیت فاجعه‌بار درمانی و بهداشتی کنونی را بر دوش پزشکان انداخته و جمهوری اسلامی را که مسبب اصلی این وضعیت است، بی گناه جلوه دهند. اکنون وضعیت بهداشتی کشور برآستی فاجعه‌بار است. بیماریهای واگیردار یکی پس از دیگری رواج می‌یابند، در برخی

فدائیان خلق در گردهمایی‌های نیروهای پیشرو جهان

اسپانیا

خواست پایان دادن به اعمال وحشیانه رژیم نژادپرست آفریقا، جنوبی بر علیه مردم سیاه‌پوست این کشور انجام گرفت.

فدائیان خلق در این تظاهرات شرکت فعالی داشتند. آن‌ها با حمل پرده بزرگی در جلوی صف تظاهرات که بر روی آن نوشته شده بود "آزادی، ارزش انسانی، بله، آه‌تارید، نه!" و بادر دست داشتن پلاکارتهایی که شعارهای ضد "آپارتاید" بر آن‌ها نقش بسته بود، همبستگی خود را با مردم آفریقای جنوبی نشان دادند.

کانادا

روز (۴ آبان) ۲۶ اکتبر تظاهرات گسترده‌ای با شرکت هزاران نفر به دعوت سازمان‌های مترقی کانادا در شهر تورنتو برگزار شد.

در پوستری یکی از سازمان‌های اصلی برگزارکننده مراسم آمده بود: "در هر دقیقه ۱/۵ میلیون دلار صرف تسلیحات می‌شود و در همان زمان ۲۰ کودک جان خود را به علت گرسنگی از دست می‌دهند.

فدائیان خلق در کانادا ضمن حمل پلاکاردها و پخش اعلامیه‌هایی در اعتراض به جنگ ایران و عراق، خواست خود را مبنی بر برقراری صلح پایدار در جهان به نمایش گذاشتند.

در روز ۱۸ مهر، مادرید صحنه تظاهرات و راهپیمایی عظیم و شورانگیز نیم‌میلیون نفر از مردم اسپانیا برای اعتراض به حضور کشورشان در پیمان تجاوزگرانه آتلانتیک شمالی (ناتو) و به خاطر صلح جهانی بود.

فدائیان خلق و توده‌ای‌ها در اسپانیا، بنا به ویتایف انترناسیونالیستی و صلح‌دوستانه خویش و به منظور افشای هر چه پیشتر چهره جنگ طلب جمهوری اسلامی، در این تظاهرات بزرگ حضوری چشمگیر داشتند. آن‌ها از طریق پخش اعلامیه‌های افشاگرانه و کارت‌هایی حاوی طرح‌های "صلح" همبستگی خود را با مردم اسپانیا ابراز نمودند و کامی دیگر در راستای رسوای کردن رژیم خمینی در عرصه بین‌المللی برداشتند.

کمیونست‌های ایران، در این مراسم با حمایت شورانگیز و صمیمانه توده‌های شرکت‌کننده در تظاهرات صلح مواجه گردیدند.

آمریکا

در روزهای ۱۷ و ۱۸ مهرماه تظاهرات شوهندی در دانشگاه آریلینگتن تگزاس در آمریکا، با

مناطق یک پزشک عمومی نیز یافت نمی‌شود. مناطق روستایی بسیاری اصلاً رنگ پزشک را به خود نمی‌پیند؛ درمانگاه‌ها و بیمارستانها ملایم از بیماران رنجور و منتظر است، حتی در موارد فوریت‌دار باید مدت‌ها در انتظار تخت خالی در بیمارستانها بود؛ پزشک متخصص، در تهران نیز کمیاب است؛ حق ویزیتها گران و برای مردم متوسط الحال نیز سنگین است؛ دفترچه بیمه به بازی گرفته نمی‌شود؛ دارو کم و درموردی حیاتی نایاب است... در چنین شرایطی، رژیم ولایت فقیه، مجموعه همان "حزب الله"، امکانات پزشکی رادر خدمت جنگ قرار می‌دهد پزشکان را روانه جبهه‌ها می‌سازد. رفتاری با آنان پیشه ساخته که پزشکان بسیاری را از کشور رانده است؛ با مضحکه انقلاب فرهنگی کار تدریس پزشکی و روند تربیت پزشک را دچار اختلال ساخت، بودجه‌ای که به امور بهداشت و درمان اختصاص می‌دهد، در برابر بودجه جنگی و مشکلات بهداشتی و درمانی کشور مسخره می‌نماید.

مسئولان رژیم که خود مسئول پدید آمدن همه این مشکلات برشمرده و مسئول مستقیم وضع فاجعه‌بار کنونی هستند، نخواهند توانست این پزشک و آن نهاد را مسبب اصلی قلمداد کنند. تشبثاتی از این دست که جز یک فریبکاری آشکار و رسوا چیز دیگری نیست، داز پیش محکوم به شکست است. *

بقیه از صفحه ۱

کارخانه دارای اکت تولید است و مشخصاً از ۹ مهرماه سال جاری بخش‌هایی از آن به دلیل کمبود گاز CO2 خوابیده است. حقوق کارگران عموماً پائین است که درمورد بخش تازه استخدام شده کفاف زنده ماندن ساده در شرایط گرانی و تورم سرام آور فعلی را نمی‌دهد. اعتراض بخشی از کارگران دیپلمه در همین اواخر تنها منجر به افزایش حقوق آنها تا حد ۲۹۲۰ تومان شد! پاداش ۶ ماهه سال جاری کارگران تا کنون پرداخت نشده است. میزان این پاداش را یک چهارم سال قبل تعیین کرده‌اند. حدود ۵۰ نفر از کارگران این واحد تولیدی بی‌سوادند. وزارت صنایع نتوانست بخشنامه کرده است که اکثر آنها ظرف یک مهلت تعیین شده سواد نیاموزند، اخراج خواهند شد. این در حالی است که مدیریت کارخانه اعلام کرده است برای تکمیل کلاسهای سواد آموزی، بودجه ندارد. چنین فضایی طبیعتاً زمینه ساز حرکت‌های اعتراضی است. برای پیشگیری از بروز این حرکات بود که در اواخر تیرماه امسال، فرد مزدوری که عضو سیاه و دادستانی بود و از طرف دادستانی ضد انقلاب دربارس مثال ماموریت داشت، به سمت ریاست حفاظت و بازرسی کارخانه کماره شد. کار قبلی او در کارخانه پارس مثال "مصابحه ایدئولوژیک" با متقاضیان استخدام در این کارخانه بود. این نکته نیز قابل ذکر است که برادر این فرد، رئیس انجمن اسلامی ویرعمیش مسئول بسیج کارخانه می‌باشند.

وی از هنگامی که کار حفاظت و بازرسی را در دست خود گرفت، تدابیر امنیتی ویژه‌ای اتخاذ کرد. از جمله در کنار تمام درهای خروجی و در قسمت اطلاعات، تلفن‌خانه و نقاط دیگر آیفون نصب کرد و کانالهای آنها را باز گذاشت تا به همه صحبت‌هایی که در این اماکن می‌شود، گوش دهد. طرحی جهت کشیدن سیم خاردار به دور کارخانه و یاب به قول خودش "پادگان" ارائه داد. نگهبانان را به سوت مجهز کرد و مسلح کردن آنها را در دستور کار گذاشت. در اوایل کارش دو نگهبان را به دلیل چرت زدن در سرپست، از کارشان عزل نمود. رویهم رفته وی کوشید از همه زهر چشم بگیرد و در کارخانه جو رعب و وحشت برقرار کند. اما بالاخره نفرت و خشم کارگران از وی، جلوی سرکوبگری- مایش را گرفت.

در روز ۲۶ شهریور ماه حدود ساعت ۸ صبح دو نفر از کارگران در

از مبارزات کارگران

حرکت اعتراضی پیروزمند کارگران کارخانه پارس مثال

قسمت خود بر سر موضوع پیش پا افتاده‌ای با یک دیگر به یک نزاع عادی پرداختند. سرپرست قسمت، آنها را به بازرسی فرستاد و به همکاران این دو کارگر گفت که آنها به ژاندارمری تحویل داده شده‌اند. در ساعت ۲ بعد از ظهر همان روز، حادثه دیگری پیش آمد. یک کارگر بر سابقه (دارای ۱۴ سال سابقه کار) قصد داشت بی‌تنبلی را که سهمیه خود وی بود، با خود بیرون ببرد. نگهبانان مانع او شدند و موضوع را به رئیس بازرسی اطلاع دادند. او هم کارگر مزبور را احضار کرد و دستور داد برون لباسش را بپوشد. در داخل کمد یک قوطی خالی روغن ترمز و یکی دو وسیله مستعمل و بدرد نخور پیدا کردند. بر مبنای این وسایل - که خود او گفت از قوطی بعنوان ظرف بودر لباسشویی و از ابزارها در داخل قسمت استفاده می‌کرده - به او تهمت دزدی زدند. در این مورد نیز رئیس قسمت وی به همکاران او گفت که این کارگر نیز به ژاندارمری، تحویل داده شده است.

حدود ساعت ۴ بعد از ظهر کارگران محوطه کارخانه، به طریقی مطلع می‌شوند که کارگر بازداشت شده در آن روز، تحویل ژاندارمری داده نشده و در قسمت بازرسی زندانی گردیده‌اند. فوراً همه اختصاص یک اتاقک در بازرسی به عنوان زندان دهن به دهن گشت. نیم ساعت نگذاشته بود که همه کارگران شیفت بعد از ظهر در جریان موضوع قرار گرفتند. آنها عده‌ای از کارگران را به عنوان نماینده برای تحقیق در این مورد به قسمت اداری فرستادند و خود همگی دست از کار کشیدند.

مدیر اداری در برابر نمایندگان کارگران در مورد وجود زندان در کارخانه اظهار بی‌اطلاعی کرد ولی وقتی که خشم کارگران را دید به بازرسی تلفن زد و دستور داد آن سه نفر کارگر آزاد شوند. کارگران درحالی که هوشی کشیدند، به قسمت‌های خود بازگشتند. تعدادی نیز برای سرکشی به طرف بازرسی رفتند. در آنجا با کارگران آزاد شده مواجه گردیدند که عرق کرده و به شدت بیحال بودند. ملی صحبت با آنها معلوم شد که آنها را در اتاقی انداخته و بعد بخاری گازی آنها را روشن کرده و یک ظرف بزرگ آب را روی آن قرار

به اجرا درآوردن خواسته کارگران مهلت داده شد.

فردای آن روز کارگران نمایندگان خود را برای بی‌گیری موضوع به نزد مدیریت فرستادند. رئیس کارخانه بعد از دو ساعت بحث قول داد که همان‌روز موضوع را فیصله بخشد.

به دنبال این موضوع اعضای قسمت نگهبانی، سرپرست انجمن اسلامی، مسئول بسیج و مدیر امور اداری تشکیل جلسه دادند و به بحث در این مورد پرداختند. این جلسه که بعد از ظهر حدود ساعت ۴ و ۵ برگزار شد تا ساعت ۸ شب به طول انجامید. بالاخره مدیریت تصمیم گرفت علی‌رغم مخالفت شدید انجمن اسلامی و بسیج، رئیس بازرسی را اخراج کند. در این جلسه رئیس انجمن اسلامی مرتب تأکید می‌کرد که "اگر به این خواسته کارگران تن ندهیم، آنها گستاخ شده و خواسته‌های بزرگتری را مطرح خواهند کرد." مدیریت در مقابل بر روی قاطعیت کارگران انگشت می‌گذاشت و می‌گفت "اگر خواسته‌شان را نپذیریم، اعتصاب حتی است."

بالاخره در روز ۲۰ شهریور نصب اطلاعیه‌ای با مضمون عزل سرپرست بخش حفاظت و بازرسی در تابلوی اعلانات، پیروزی کارگران را اعلام کرد و بدینسان یکبار دیگر یکپارچگی و قاطعیت کارگران، مزدوران رژیم را بر سر جایشان نشاند.

آموزش‌های ایران

بقیه از صفحه ۴

یک وعده غذا برای دانش‌آموزان مناطق محروم فروکش کرد.

کشف ۶۰۰ میلیون تومان

فرش قاچاق

بنا به خبری که ژاندارمری، جاسک اعلام داشت معادل ۶۰۰ میلیون تومان فرش که از طریق مرزهای آبی جنوب کشور قاچاق می‌شد کشف و ضبط گردید. منبع این خبر روشن ساخت که آیا این فرش‌های یکجا ضبط شده است و یا نتیجه چند فقره عملیات مقابله با قاچاقچیان بوده است. گزارشات مستقل حاکی است که در ماه‌های اخیر با افزایش نرخ ارز در بازار سیاه تهران، قاچاق فرش‌ها، کراشه‌ها و دیگر اشیای قیمتی افزایش بی‌سابقه‌ای یافته است. حجم فرش‌ها، مکشوفه دربندر جاسک نشان دهنده حجم انبوه فرش است که هر روز از مرزهای کشور خارج می‌شود.

جمهوری اسلامی و غذای مجانی برای دانش‌آموزان

وزارت آموزش و پرورش وعده دادن یک نوبت غذا به دانش‌آموزان مناطق محروم را پس گرفت. روز ۱۱ آبانماه از قول وزارت آموزش و پرورش در گزارش کشور درج شده بود که این وزارتخانه به دانش‌آموزان مناطق محروم روزانه یک وعده غذای سلفه‌دار، خواهد داد. این خبر که با وضعیت اقتصادی نابسامان جمهوری اسلامی وفق نداشت، در روز ۲۷ آبانماه از سوی دفتر وزارتی و روابط عمومی وزارت آموزش و پرورش پس گرفته شد. وزارت آموزش و پرورش اعلام کرد: "شاید بزودی در استان و بلوچستان به دانش‌آموزانی که مستضعفان یک وعده غذا فراهم کنیم. امداد حال حاضر امکان این برنامه برای کلیه مناطق محروم مقدور نیست." بدین ترتیب چنجال تبلیغی

بین و آینده نگر باشیم. بنابر این باید گفت حل مهمترین مسائل، یعنی خلع سلاح و افزایش امید به صلح، هنوز تحقق نیافته است. رهبر اتحاد شوروی اشاره نمود اختلاف نظرهای اساسی، به جای خود باقی اند، اما جستجو برای یافتن راه حل های متقابل پذیرفتنی برای آن، ادامه خواهد یافت. میخائیل گارباجف تاکید کرد همه نکات مورد توافق تنها زمانی مفهوم می یابند که به جامه اقدامات مشخص درآیند.

ریگان در سخنرانی پایانی خود ضمن ابراز رضایت از مذاکرات، از هر گونه اشاره به مساله سلاح های فضایی خودداری کرد.

پس از مراسم اختتامیه، دبیرکل کمیته مرکزی حزب کمونیست شوروی در یک مصاحبه مطبوعاتی شرکت جست.

گارباجف در توصیف فضای حاکم بر مذاکرات، گفت: "مذاکرات شخصی وی با ریگان، صریح، مفصل و در برخی موارد بسیار شدیدالحن بوده است، و افزود با این حال، این امر از سازنده بودن آن نمی کاهد.

درخشش سیاست و دیپلماسی اتحاد شوروی

صرف نظر از نتایج و محتوای مذاکرات ژنو، لازم به یادآوری است که سبک کار، شیوه برخورد، متانت سیاست و نیرومندی دیپلماسی شوروی که این بار، در جریان تدارک و برگزاری دیدار رهبران دو کشور جلوه و درخشش خاصی یافت، حتی در مطبوعات و رسانه های گروهی محافظه کار غرب نیز باستایش توصیف گشت. مثلاً روزنامه "نویه" سورشر تاسیتوتی "معروف ترین نشریه سوئیس، به ویژه از کار مطبوعاتی هیات شوروی تمجید کرد و خاطرنشان ساخت هیچ سئوالی در رابطه با سیاست اتحاد شوروی، از موضوع افغانستان گرفته تا زندگی یهودیان اتحاد شوروی بی پاسخ نماند. چنین اعترافی از زبان یک روزنامه دست راستی، بسیار نادر است.

رهبری اتحاد شوروی در ژنو، باردیگر احساس مسئولیت عمیق خود را در قبال سرکشت بشریت، در قبال صلح جهانی نشان داد، و از قول دبیرکل حزب کمونیست اتحاد شوروی اعلام کرد مصمم است تلاش برای امن تر کردن جهان و کاهش خطر جنگ را ادامه دهد.

خود یکا هد: جنبش صلح و خلع سلاح، می کوشد نتایج بدست آمده در ژنو را زمینه افزایش فشار بر دولت آمریکا قرار دهد. فشاری که در نهایت، باید جلوگیری از نظامی کردن کیهان، و کاهش زرادخانه سلاح های هسته ای را هدف بگیرد.

دیدار رهبران اتحاد شوروی و آمریکا در ژنو

نتایج مذاکرات

در استانه مذاکرات ژنو، رسانه های گروهی غرب به منظور القا این تصور که همه مسائل و اختلافات فیما بین، با دیدار رهبران شوروی و آمریکا حل خواهد شد (و بنابر این مردم نترانی که برای صلح و خلع سلاح وارد مبارزه شده اند، می توانند به خانه های خود برگردند انتقاد "موفقیت های چشمگیری" در مذاکرات ژنو دامن می زدند. روزنامه پرادا در همان زمان نوشت: "اقدامات عملی ایالات متحده آمریکا حاکی از آن است که درانجا هنوز از امید حل ستیز افکار، با اتکاب زور، دست نکشیده اند و این، در دوران ما فاقد چشم انداز و علاوه بر این، بسیار خطرناک است. خطرناک، نه تنها برای دولت هایی که نیروی بازو را بر نیروی عقل ترجیح میدهند، بلکه برای کل جامعه جهانی". پرادا هشدار داد نباید در ترسیم چشم انداز موفقیت متکامی که پنجاه سال گذشته، رویداد تاریخی ژنو با حضور میخائیل گارباجف و رونالد ریگان در برابر جمع ۲۰۰ نفره خبرنگاران به پایان رسیده، همه دریافته بودند که ارزیابی و پیش بینی "پرادا" تا چه حد درست بود. گارباجف و ریگان در سخنرانی های پایانی خود، ضمن ستایش از جریان کلی مذاکرات و نتایج بدست آمده، خاطرنشان ساختند در بسیاری از مسائل مهم، هنوز توافقی حاصل نشده است.

دبیرکل حزب کمونیست اتحاد شوروی، پس از مذاکرات گفت: "کار زیادی انجام شد. وی، گفتگوها را با صراحت و آزادی تمام، خواند و اظهار داشت موضع دوطرف حاکی از اراده شان برای بهبود مناسبات دو کشور بود. گارباجف خاطرنشان ساخت گفتگوهای اینچنینی، "بسیار بسیار مفید"ند، اما افزود: "ما باید واقع

سرمایه داری شاهد افزایش مداوم نفوذ جنبش صلح و گسترش فعالیت های آن بوده است. امروز نسبت به ۵ سال پیش، دگرگونی های چشمگیری در طرز فکر مردم این کشورها درباره خطراتی که صلح جهانی را تهدید می کند، دیده می شود. بازار تبلیغات ویژه دوره

جنگ سرد، روبه کسادی است. امروز رونالد ریگان که در سال ۱۹۸۰، در انتخابات ریاست جمهوری با توسل به لجام کسیخته ترین شکل شوروی ستیزی، پیروز شد، دیگر نمی تواند همان حرف های سابق را تکرار کند. چندی پیش، در یک مصاحبه تلویزیونی از ریگان پرسیدند در استانه دیدار خود با رهبر اتحاد شوروی، هنوز این کشور را "امپراتوری شیطانی" می داند؟ وی پاسخ داد امیدوار است در آینده دیگر چنین اصطلاحاتی به کار برده نشود. این پاسخ، بیانگر آن است که ارتقاء کارزار صلیبی ضد کمونیستی به سطح سیاست دولتی، مقبل شکست سختی شده است. دیگر ریگان قادر نیست متعفن ترین نوع ایدئولوژی ضد کمونیستی را به جای سیاست خارجی بفروشد. این امر، قبل از هر چیز، ثمره افزایش نفوذ نیروهای صلح و کاهش نفوذ نیروهای جنگ در جهان سرمایه داری است.

در آستانه دیدار ژنو، شاهد بروز اختلافات معینی در سطح رهبری دولت آمریکا بودیم. این اختلافات، حاکی از حدت گرفتن تضاد میان واقعیات سیاست جهانی، به برپست رسیدن سیاست رویارویی با نیروهای صلح در عرصه ملی و بین المللی از یک سو، و پافشاری جناح ماورا ارتجاعی دولت ریگان بر جلوگیری از هرگونه توافق با اتحاد شوروی تحت شعار "هر چیز به سود شوروی است به ضرر ماست" از سوی دیگر، بود.

جریان امور نشان داد مجتمع نظامی - صنعتی آمریکا و طرفداران ادامه بی کم و کاست "جنگ صلیبی ضد شوروی" دیگر انقدر قوی نیستند که بتوانند فی المثل، از رویدادی مانند ملاقات ژنو جلوگیری کنند، و از سوی دیگر، هنوز انقدر هم ضعیف نشده اند که در عرصه هایی مهم، مانند سلاح های فضایی، واقع بینی سیاسی نفوذ آن ها را به عقب برند.

ریگان به ژنو آمد تا از فشار افکار عمومی آمریکا و جهان بر دولت

مفتنه گذشته، میخائیل گارباجف دبیرکل کمیته مرکزی حزب کمونیست اتحاد شوروی و رونالد ریگان، رئیس جمهوری ایالات متحده، در ژنو با یکدیگر دیدار کردند. ملاقات و گفتگوهای هیات های دو کشور که توسط عالیترین مقام هر دولت سرپرستی می شدند، از سوی رسانه های گروهی، مهمترین رویداد سیاسی سال جاری قلمداد گردید. هرچند طی دو روز، در ملاقات ها و مذاکرات فشرده، راه حلی برای مهمترین مساله زمان ما، مساله خلع سلاح، پیدا نشد، اما همه مفسرین متفق القولند که دیدارهای ژنو، آغاز فصلی جدید در مناسبات بزرگترین کشورهای دو اردوی سوسیالیسم و سرمایه داری، و در نتیجه، شروع دوره ای نوین در اوضاع متحول جهانی محسوب می شود. در این جا، نثری کوتاه بر چگونگی مذاکرات و نتایج اعلام شده آن داریم.

پس از این دیدار انجام شد

نخستین نکته ای که در مورد مذاکرات رهبران اتحاد شوروی و آمریکا باید ذکر کرد، این است که صرف امکان پذیر گشتن چنین ملاقاتی، نتیجه سلسله ای از کش و واکش و تغییر و تحولات در جزئیات مواضع دولت ایالات متحده نسبت به حیاتی ترین مسائل جهان مابود. اتحاد شوروی، از فردای انقلاب اکتبر، در رابطه با سیاست بین المللی، مشی ثابت، روشن و قابل اعتمادی داشته است. مهمترین رکن سیاست خارجی این کشور، طبق رهنمود لنین، مبارزه برای تحقق اصول همزیستی مسالمت آمیز میان کشورهای دارای نظام های اجتماعی متفاوت است. در این چارچوب، در حال حاضر حادترین مساله، جلوگیری از ادامه مسابقه تسلیحاتی و گسترش آن به حوزه های نوین به شمار می آید. پیشنهادهای متعدد اتحاد شوروی در این باره (که شمار آن در دوره پس از جنگ دوم جهانی از ۱۰۰ تجاوز می کند) بازتاب سیاست تغییرناپذیر کشورش را داشت. اما دولت آمریکا در چهل سالی که از پایان جنگ می گذرد، سیاست خارجی یکسانی را دنبال نکرده است. مشی سیاسی بین المللی این کشور، حاصل عملکرد منافع گروه بندی های گوناگون انحصارات و عوامل خارجی تاثیر تناسب قوا در عرصه جهانی و موضع افکار عمومی در خود ایالات متحده و کشورهای متحد آن است. طی ۵ سال حکومت ریگان، جهان

پلیس رژیم آپارتاید

۴۲ تن دیگر را به قتل رساند

علیرغم سانسور شدیدی که رژیم نژادپرست آفریقای جنوبی از چند هفته پیش برقرار کرده است، اخبار و گزارش‌های مربوط به مبارزات مردم این کشور علیه آپارتاید همچنان در رسانه‌های کرومی جهان بازتاب می‌یابد و از گسترش مقاومت یکپارچه علیه ارکان‌های سرکوب رژیم پرتوریا حکایت می‌کند.

هفته گذشته، یکی از خونین‌ترین هفته‌های چندماه اخیر در آفریقای جنوبی بود. پلیس آپارتاید، طی این هفته، با حملات وحشیانه به تظاهرات مردم، ده‌ها تن را به قتل رساند که تالاحقه تشارش این خبر، شماران‌ها به ۴۲ رسیده بود.

در سوتو، بیش از ۷۰۰ تن از کارکنان یک بیمارستان که در اعتراض به اقدامات سرکوبگرانه پلیس و برای افزایش دستمزد اعتصاب کرده بودند، دستگیر شدند. دستگیرشدگان که تعدادشان بی‌سابقه است، قرار است همین هفته محاکمه شوند. پلیس روزنامه‌تشارانی را که بر آن کسب خبر در برابر بیمارستان کرد آمده بودند، با ضرب و شتم متفرق کرد. به گزارش شهود عینی، کارکنان بیمارستان شهر دو میلیون سوتو توقیف شده است.

۴۰ دانش‌آموز دبستانی در "ورجستر" و "اقد" در ایالت کیپ، مذهبی که پیکر یکی از همکاران‌های خود را که به دست پلیس کشته شده بود، تشییع می‌کردند، بازداشت شدند. در خودکشی‌تاون، ۱۰۰ دانش‌آموز شرکت نکرده در ترمیم کلاس‌ها، دستگیر گردیدند.

افغانستان، خواهان قطع فوری

جنگ اعلان نشده علیه این کشور گردید

محمد فرید ظریف، نماینده جمهوری دموکراتیک افغانستان در سازمان ملل متحد، طی یک سخنرانی در مجمع عمومی این سازمان، خواهان قطع فوری جنگ اعلان نشده علیه کشورش گردید.

نماینده افغانستان اظهار داشت انقلاب ثور، تحقق حق تعیین سرنوشت ملت افغانستان است. وی تأکید کرد کشورش خواهان ادامه مذاکرات مستقیم تحت سرپرستی سازمان ملل متحد، برای عادی‌سازی اوضاع است، و افزود کمک برادرانه اتحادشوروی به درخواست دولت افغانستان به محض پایان مداخله مسلحانه علیه این کشور پایان خواهد پذیرفت. محمد فرید ظریف درباره قرارداد موضوع افغانستان در دستور بحث مجمع عمومی ملل متحد، اظهار داشت این امر تنها روند مذاکرات را مختل می‌سازد و هیچ اثر دینار ندارد.

خبرگزاری بانتر (افغانستان) گزارش داد شواهد زیادی در دست است که حاکمیت ایالات متحده درصدد افزایش تبلیغات ضدافغانی و تشویر خود برآمده است. افراد سابق گروه‌های اثرار که خود را به نیروهای دولتی تسلیم کرده‌اند، می‌گویند یک "خبرگزاری" ایجاد شده با دخالت متقیم سیا، هر روز فعال‌تر می‌شود. هدف عمده این "خبرگزاری" عبارت است از تبلیغ پیرامون عملیات راهزنان در داخل افغانستان و اختراع "دلائل"ی برای اثبات اعمال خشونت از سوی نیروهای دولتی افغانستان.

انتخابات جرگه‌ها گامی در تحکیم قدرت مردمی در افغانستان

می‌گردد. مسائل محل، با مشورت مستقیم با مردم حل می‌شوند.

تا پایان سال ۱۳۶۴، انتخابات جرگه‌ها در اکثر ۲۹ ایالت افغانستان پایان خواهد پذیرفت. البته اجرای انتخابات بستنی به شرایط هر محل و موفقیت‌های حاصله در مقابله با اقدامات خرابکارانه ضدانقلاب خواهد داشت.

در انتخابات جرگه‌ها، جبهه ملی‌پروطن نقش برجسته‌ای دارد. در کابل این جبهه به معرفی کاندیداهای برگزاری اجتماعات انتخاب‌کنندگان و میثیت‌ها و توضیح حقوق سیاسی این روند نوین در افغانستان پرداخت. بر اثر کار پیگیر جبهه، رقم شرکت‌کنندگان در انتخابات در ایالت کابل به ۹۰/۲ درصد رسید.

نمایندگان مردم، طیف وسیع قومی و اجتماعی‌ای را تشکیل می‌دهند. ۹۰ درصد آن‌ها، اعضای جبهه ملی‌پروطن‌اند. در میان ۴۹۱ نماینده در کابل، کارگران، دهقانان، پیشه‌وران، معلمان و روحانیون دیده می‌شوند. ۴۰ تن از آنان زن هستند. نمایندگان به اقوام و ملیت‌های گوناگون مانند پشتوها، تاجیک‌ها، ازبک‌ها، ترکمن‌ها، نورستانی‌ها، بلوچ‌ها، سیک‌ها و هندوها تعلق دارند. ببرک کارمل، رهبر افغانستان، طی یک سخنرانی گفت شرکت صدها هزار تن در انتخابات جرگه‌ها، رای مردم به دولت انقلابی و به قدرت خلق در افغانستان است.

اخبار کوتاه

* ۲۷۴۲،۴۵۵ تن از واجدین شرایط انتخابات

در هلند با امضای طومارن علیه استقرار موشک‌های آمریکایی تروژ در این کشور، خواهان عدم اجرای این تصمیم ناتو شدند. با آن که لوپر نخست‌وزیر هلند با شرکت در یک میثیت‌کنش صلح، بسته‌های حاوی امضا را تحویل گرفت، از پذیرش خواست مردم هلند خودداری کرد. مدام سخنرانی وی، ۲۰ هزار شرکت‌کننده در میثیت‌کنش به عنوان اعتراض، به تریبون پشت کردند. لازم به یادآوری است پارلمان هلند به رغم خواست اکثریت مردم این کشور، استقرار موشک‌ها، کر و زراتصویب نمود.

* در بنگلادش، در تاریخ ۱۱ نوامبر، یک اعتصاب عمومی ۶ ساعته برای احیای حقوق سندیکیایی و افزایش دستمزدها برگزار شد. در مرکز داکا پایتخت این کشور، میان اعتصابیون و پلیس زدوخوردهایی روی داد. در جریان اعتصاب سران بنگلادش ۵۰۰ تن دستگیر شدند. اعتصاب بنگلادش به دعوت اتحاد متشکل از ۱۵ حزب انجام گرفت. در هفته قبل از اعتصاب عمومی، پلیس به روز اعتصابیون یک کارخانه آتش‌کشده، ۲ کارگر را کشته و ۲۰ تن را مجروح کرده بود.

* سودان از آمریکا خواست تجهیزات نظامی خود را از بندر پورت سودان واد در کرانه شرق بیرون ببرد. س‌تیب عثمان عبدالله، وزیر دفاع و عضو شورای، نمای سودان این تصمیم دولت کشورش را اعلام نمود. تجهیزات نظامی آمریکا از هنگام برکناری مانورهای "ستاره درخشان" در سال ۱۹۸۲ در سودان باقی مانده بود.

* راجیو گاندی نخست‌وزیر هند در دهمی با "چاندرا راجسوارا راو" دبیرکل شورای ملی حزب کمونیست هند دیدار و گفتگو کرد. در این ملاقات، مسائل جاری، مربوط به حفظ صلح جهانی مورد بحث قرار گرفت. از جمله درباره خسارت‌های صدور اسلحه آمریکا به کشورها، منطقه، بران امنیت هند، گفتگو به عمل آمد.

* کالاکوشیلوا، رهبر حزب دست راستی "بیال دمکرات" پرتغال، که از سوی رئیس‌جمهور این کشور مامور تشکیل کابینه جدید شده است، برای یافتن اکثریت در پارلمان جدید پرتغال با مشکلات جدی مواجه است. از ۲۵ نماینده مجلس پرتغال، شیلوا تاکنون تنها موافقت فراتسیون حزب خود و حزب ماورا راست "مرکز" را برای گرفتن رای به دست آورده که جمعاً ۱۱ نماینده دارد. حزب سوسیالیست ماریوسوارش با ۵۷ کرسی و حزب ۴۵ کرسی، تاکنون از موافقت با تشکیل کابینه اقلیت به رهبری شیلوا خودداری کرده‌اند. تنها اتحاد چپ پرتغال (شامل حزب کمونیست) که ۲۸ کرسی دارد، قاطعانه اعلام نموده که به کابینه بورژوازی بزرگ رای مخالف خواهد داد. حزب کمونیست پرتغال خواهان تشکیل دولت ائتلافی-دمکراتیک متشکل از شخصیت‌های میهن‌پرست شده است.

یاد جان باختگان خلق گرامی باد!

مانکونه رژیم ضد مردمی و اطلاع رسانی، رژیم ضد مردمی و آدمخوار خمینی در هراس از اوج گیری جنبش مردم به کشتار بی امان فرزندان انقلابی خلق دست یازیده است. تنها در فاصله یک ماهه هفتده آخر شهریور تا پایان مهر ۱۲۰ نفر از مبارزین اسیر به جوخه آتش سیرده شدند. در میان این گروه از جان باختگان خلق علاوه بر کادرها و اعضای اسیر سازمان ما گروهی از دیگر مبارزین و انقلابیون خلق قرار داشتند. خبر اعدام رفیق احمد رضا شاعی از مبارزین سرشناس قدیمی قبل از به اطلاع رسید. اینک اسامی برخی دیگر از این گروه اعدام شدگان اعلام شده است:

نشریه فدایی در شماره آبان ماه اخیر از اعدام رفیق جمشید سپهوند دارد. رفیق جمشید سپهوند از مبارزین وزندانیان سیاسی زمان شاه بود. این فرزند دلاور زحمات ایران، رفیق ۵ سال را در زندانهای رژیم شاه گذراند. وی در تمام دوران مبارزات سیاسی خویش استوار و بیکیفر، باعث به مردم و آرمانهای والای طبقه کارگر، علیه دشمنان مردم بیکار نمود. رفیق جمشید سپهوند مبارزه سیاسی را در سنی پائین آغاز کرد. در هنگام تیرباران، علیرغم جوانی از سابقه مبارزاتی طولانی و درخشانی بر خوردار بود.

پادش گرامی باد!

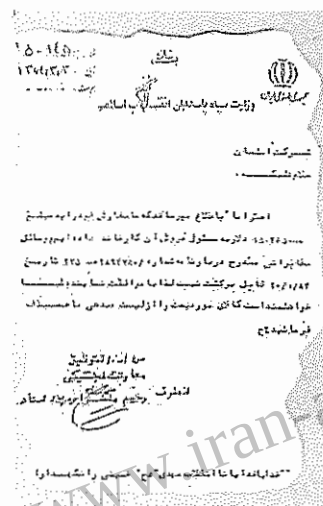
نشریه "مجاهد" شماره ۲۶۶ نیز اسامی عده ای دیگر از مبارزینی را که اخیرا اعدام شده اند، به شرح زیر اعلام کرده است:

محمود سعیدی، محمد، شهرزاد، سیامک، فرخ مقدم، نصرت باصری، امیر پیرهادی، داود صفری، یوسف زنجیرآبادی، محمود کریمی، بشیر مدائن، سیدولی الله صفوی، مهران، پیروز نعمتی مرادلو، سیاوش خرم روز و توران مسعودی.

یاد همه رزمندگان شهید، گرامی باد!

AKSARIYAT
NO. 84
MONDAY NOV 25.85
Address: آدرس:
RUZBEH
POSTFACH 1810
5100 AACHEN
W. GERMANY

میلیون و چهارصد و شصت و پنج هزار دلاری سپاه با شرکت "اسلار" ترکیه برای دریافت وسایل مخابراتی است. این سند نشان می دهد که چگونه ارتش ناتوی ترکیه، سپاه پاسداران انقلاب اسلامی را در تداوم جنگ و کشتار یاری می دهد و چگونه دادن فرصت متقابل در دزدی و غارت ثروتهای ملی کشورها لحن و مناسبات برادرانه و غیر متعارفی را در این معاملات برقرار می سازد. معاملات تسلیحاتی هر یک گوشه ای از غارت میلیاردها دلار ثروت ملی ما را به دست سران و عمال جنگ طلب، دزد و فاسد رژیم خمینی و شرکای خارجی آنها به نمایش می گذارد.

طایفه دزدان بوسر سفره رنگین ولایت فقیه

اقتصادی خارجی ایران! برنامه بود تا خرید وزارت دفاع و ارتش هم نمایندگانش خریدند وزارت سپاه انجام دهند و از این طریق حق کمیسیون خریدهای چند صد میلیون دلاری نظامی به جیب تعداد مشخصی از شرکای وزیر سپاه برود... در ادامه همین نامه، به "دلارهای میلیونی پورسانت های ماموران خرید وزیر سپاه در بانک های خارجی" اشاره می گردد.

همچنین نمونه دیگر خود افشاکری مامورین رژیم در این زمینه نامه ای است که مشاور فنی وزارت دفاع و بازرس فنی قانونی سازمان صنایع دفاع برای نخست وزیر فرستاده است. در بخشی از این نامه آمده است: "آقای ناصر نبوی مسئول دفتر نمایندگی بازرگانی ایران در... چند روز قبل اعلام نمود که تنها در عرض مدت ۵ ماه حدود یک میلیارد و دویست میلیون مارک "تقلب" در خریدهای ایران کشف شده است!! و این غارت نجومی فقط مربوط به خرید از یک کشور است!"

در سند مقابل از یک نمونه معاملات "شیرین" تسلیحاتی سپاه به چاپ می رسد این سند حاکی از معامله پانزده

ایادی رژیم جدا از نوع مسئولیت رسمی شان، خرید اسلحه را از وظایف حتمی و "اسلامی" خود می دانند، چرا که در جمهوری اسلامی هیچ عرصه ای بی حساب و کتاب تر و نان و آبدارتر از خرید اسلحه نیست. دعوا بر سر حق خرید اسلحه از مضامین حاد و همیشگی افراد جناحهای رژیم را تشکیل می دهد هر از چندی، این یا آن جناح، ماجرای رشوه گرفتن عنصری از جناح رقیب، از دلالت یا انحصارات اسلحه سازی را برای تسویه حساب علم می کند، در مجلس در مورد آن اشارات چند پهلوی مطرح می شود... تا بتواند امتیازاتی از رقیب بستاند.

چندی پیش در نامه "جمعی از نمایندگان مجلس" به خامنه ای، پرده از گوشه ای از فساد و دزدیهای افراد جناحی از رژیم برگرفته شد. در این نامه از جمله آمده است:

"آقای حمید نقاشان بعد از آن مه سرقت و اختلاس که در خرید سپاه انجام داد، به گفته سران قوم بر اثر اختلاف در تقسیم غنائم! از خدمت وزیر سپاه مرخص شدند... (و) به این وزارتخانه (وزارت کشور) راه می یابد و بعد می شود مسئول طرح مترو تهران در بزرگترین قرار دادهای

۶ هزار دلار، حقوق یک راننده آمریکایی

۱۱۸ نفر لوله کش و جوشکار تا ۶۰۰۰ دلار در ماه

OVERSEAS
Location: Iran, Project Heavy Civil/Heavy Mechanical
Duration: 36 months.
H.R.C. Company is now hiring qualified U.S. citizens to fill the following positions:
12 - Project Managers - to \$8000/mo.; 20 - Job Superintendents - to \$7250/mo.; 62 - Field Supervisors - to \$6750/mo.; 138 - Concrete/Rebar/Carpeniers - to \$6000/mo.; 118 - Pipe fitters/Welders - to \$6000/mo.; 38 - Heavy equipments/Crane operators - to \$6000/mo.; 20 - Heavy truck drivers - to \$6000/mo.; 8 - Batch plant operators - to \$6000/mo.
Hiring interview to be held in Dallas, Oct. 25 and 26, 1985. Resumes must be received Sept. 25, 1985. Send resume and two S.A.S.E. (9 X 12 envelopes) each 40¢ postage required to:
HRC Company
8006 South Congress, Box 132
Austin, TX 78745
Processing Fee Required

در یک روزنامه محلی دالاس (تگزاس) آمریکا، آگهی ای توسط شرکت "اج.آر.سی" به چاپ رسیده است در آن اعلام شده برای انجام پروژه های سنگین ساختمانی و مکانیکی بطول مدت ۲۶ ماه در ایران، تعدادی "شهرندان توانای آمریکایی" برای پست های زیر استخدام می شوند:

۱۲ نفر مدیر پروژه تا ۸۰۰۰ دلار در ماه
۲۰ نفر مدیر کار تا ۷۲۵۰ دلار در ماه
۶۲ نفر سرپرست تا ۶۷۵۰ دلار در ماه
۱۲۶ نفر آرماتوربند تا ۶۰۰۰ دلار در ماه

مورگ بر امپریالیسم جهانی به سرکردگی امپریالیسم آمریکا!